

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 185

fyrtyrtredje årgången

25 juli 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1603/2000 av den 20 juli 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av etanolamin med ursprung i Amerikas förenta stater** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1604/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- Kommissionens förordning (EG) nr 1605/2000 av den 24 juli 2000 om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd 13
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1606/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2629/97 beträffande användningen av djuridentifieringskoden i Förenade kungariket** 16
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1607/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, särskilt rörande kvalitetsvin framställt inom specificerade områden** 17
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin** 24
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1609/2000 av den 24 juli 2000 om upprättandet av en förteckning över produkter som är undantagna från rådets förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyli** 27
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1610/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 3769/92 om tillämpning och ändring av rådets förordning (EEG) nr 3677/90 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen till olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen** 30
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1611/2000 av den 24 juli 2000 om justering av de agromonetära kompensationsstöden till Danmark** 34

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 1612/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av maximibeloppet för kompensation enligt de omräkningskurser för svenska kronan och pund sterling som gällde den 1 juli 2000	36
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1613/2000 av den 24 juli 2000 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Laos särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen	38
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1614/2000 av den 24 juli 2000 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Kambodjas särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen	46
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1615/2000 av den 24 juli 2000 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Nepals särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen	54
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1616/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 94/92 om genomförande av den ordning för import från tredje land som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2092/91	62
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1617/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av förordningarna (EEG) nr 3105/88 och (EEG) nr 2721/88 för att fastställa tidsfrister för viss destillation inom vinsektorn	64
Kommissionens förordning (EG) nr 1618/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser får godkännas som inlämnas i juli 2000 för vissa produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter inom ramen för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien och Slovenien, ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna	65
Kommissionens förordning (EG) nr 1619/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2000 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98	67
Kommissionens förordning (EG) nr 1620/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	69
Kommissionens förordning (EG) nr 1621/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	71

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1603/2000

av den 20 juli 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av etanolamin med ursprung i Amerikas förenta stater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.2 och 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

- (1) I februari 1994 införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av etanolamin med ursprung i Förenta staterna (förordning (EG) nr 229/94 ⁽²⁾). Tullarna utformades som rörliga tullar baserade på ett minimipris för de tre olika typerna av etanolaminer, nämligen monoetanolamin, dietanolamin och trietanolamin.

2. Begäran om översyn

- (2) Med anledning av offentliggörandet den 23 juli 1998 ⁽³⁾ av ett tillkännagivande om att gällande antidumpningsåtgärder mot import av etanolamin med ursprung i Förenta staterna snart skulle upphöra att gälla mottog kommissionen en begäran om översyn av dessa åtgärder enligt artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen), dvs. både en begäran om översyn vid giltighetstidens utgång och en interimsoversyn.

- (3) Begäran ingavs den 30 oktober 1998 av Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) som ombud för producenter i gemenskapen vars sammanlagda produktion utgjorde en betydande del av den sammanlagda produktionen i gemenskapen av etanolamin.

- (4) CEFIC hävdade att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle medföra att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin fortsatte eller återkom i ökad omfattning och att åtgärderna borde ses över eftersom de inte var effektiva. Efter samråd med den rådgivande kommittén fastslog kommissionen att bevisningen var tillräcklig och en undersökning inleddes ⁽⁴⁾ enligt artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen. Undersökningen omfattade således inte bara frågan om vad som skulle hända om åtgärderna upphörde att gälla (artikel 11.2), utan också huruvida det var motiverat att ändra (artikel 11.3) de gällande antidumpningsåtgärderna (minimiprisbaserade rörliga tullar).

3. Undersökningen

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de producenter i gemenskapen som stödde begäran om översyn (nedan kallade de sökande gemenskapsproducenterna), de exporterande producenterna och dem närstående importörer samt de användare den visste var berörda, och gav dessa parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till de parter den visste var berörda och mottog svar från de fyra sökande gemenskapsproducenterna, fyra amerikanska exporterande producenter och fem importörer som var dessa närstående. Frågeformulär sändes även till ett stort antal användare av produkten, och två av svaren från dessa ansågs vara fullständiga.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 28, 2.2.1994, s. 40.

⁽³⁾ EGT C 231, 23.7.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT C 27, 2.2.1999, s. 3.

- (7) En amerikansk exporterande producent förklarade sig villig att samarbeta i undersökningen, trots att företaget inte hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden. Denna producents intresse i undersökningen hade sin grund i att företaget hade berörts av den ursprungliga undersökningen.
- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada och för analysen av gemenskapens intresse. Kontrollbesök utfördes på plats hos följande företag:
- a) *Exporterande producenter*
- Dow Chemical Company, Midland, Michigan (Förenta staterna)
- Huntsman Chemical Company, Houston, Texas (Förenta staterna)
- Union Carbide Corporation, Danbury, Connecticut (Förenta staterna)
- b) *Importörer i gemenskapen som är de exporterande producenterna närstående*
- Huntsman Co. Belgium CVBA, Bryssel, Belgien
- Union Carbide Benelux, Antwerpen, Belgien
- Union Carbide Europe SA, Genève, Schweiz
- c) *Sökande gemenskapsproducenter*
- BASF AG, Ludwigshafen, Tyskland
- BP Chemicals Ltd, London, Förenade kungariket och Lavéra, Frankrike
- d) *Användare i gemenskapen*
- Krems Chemie AG, Krems a.d. Donau, Österrike
- Synthesia Española SA, Barcelona, Spanien
- (9) Undersökningen av fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1998 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1995 till och med utgången av undersökningsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (10) Den produkt som berörs av detta förfarande är densamma som i den föregående undersökningen. Det erinras om att etanolaminer framställs genom att etenoxid får reagera med ammoniak. Denna syntes ger tre olika reaktioner som ger tre olika typer av etanolaminer, nämligen mono-, di- och trietanolamin. De tre olika typernas andelar av slutresultatet beror på produktionsanläggningens utformning, men kan i viss utsträckning kontrolleras genom förhållandet mellan mängden ammoniak och mängden etenoxid. Den berörda produkten används som en mellanprodukt för yttaktiva ämnen (som används i tvättmedel och kroppsvårdsprodukter), konstgödsel, växtskyddsmedel, korrosions-

skyddsmedel, smörjoljor, kemikalier för fotografiska ändamål, kosmetika och polyuretan samt som absorptionsmedel vid gasrening eller tillsatsmedel för cement-, metallbearbetnings- och pappersindustrin. Till följd av den kombinerade produktionsprocessen (se ovan) framställs vid produktion av dietanolamin även de andra typerna av etanolamin (monoetanolamin och trietanolamin) och dessutom i större kvantiteter.

2. Likadan produkt

- (11) Vid gemenskapsindustrins produktionsanläggningar framställs vanligen mellan 30 % och 33 % dietanolamin. Monoetanolamin eller trietanolamin kan svara för upp till 54 % av den totala etanolaminproduktionen. Med hänsyn till den kombinerade produktionsprocessen kan den begäran som en exporterande producent framförde om att de olika typerna av etanolamin skulle behandlas separat i samband med skadeanalysen inte anses vara motiverad.
- (12) Under perioden efter anförandet av de antidumpningsåtgärder som är föremål för översyn har marknaden kännetecknats av en starkt ökad efterfrågan på dietanolamin, särskilt i Förenta staterna. Detta beror på att dietanolamin används i produktionen av herbicider av glyfosat, vilka är lämpliga för grödor som genetiskt modifierats för att vara motståndskraftiga mot sådana herbicider.
- (13) Den berörda produkt som importeras från det land som berörs av undersökningen är i fråga om fysiska och tekniska egenskaper identisk med den produkt som framställs i gemenskapen. De importerade produkterna och de produkter som framställs i gemenskapen skiljer sig heller inte åt vad gäller användningsområde. Det har också konstaterats att den berörda produkt som importeras från det land som berörs av undersökningen är identisk med den produkt som säljs på det landets inhemska marknad. Alla dessa produkter måste således betraktas som en och samma produkt.

C. SANNOLIKHET FÖR ATT DUMPNINGEN FORTSÄTTER

1. Inledande anmärkningar

- (14) Med anledning av påståendet i klagomålet om att omständigheterna hade ändrats sedan den ursprungliga undersökningen undersöktes dumpningens omfattning under undersökningsperioden.
- (15) Av de fyra amerikanska exporterande producenter som besvarade frågeformuläret hade två en betydande export till gemenskapen under undersökningsperioden, medan de övriga två förklarade att de inte hade någon respektive mycket liten export.
- (16) För den exporterande producent som hade en mycket liten export till gemenskapen beslutades det i avsaknad av andra uppgifter att en dumpningsmarginal rimligen kunde beräknas på grundval av denna lilla exportvolym.

2. Normalvärde

- (17) För varje typ av den berörda produkten fastställdes normalvärdet på grundval av priset vid all faktisk inhemsk försäljning i Förenta staterna (artikel 2.1 i grundförordningen: "de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel"). För de produkttyper som på den inhemska marknaden inte såldes i representativa kvantiteter eller inte såldes vid normal handel beräknades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.
- (18) För de tre amerikanska exporterande producenterna konstaterades det att den inhemska försäljningen av den produkt som är föremål för undersökning i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen motsvarade mer än 5 % av exportvolymen från Förenta staterna till gemenskapen för produkten i fråga. Det konstaterades även att dessa tre producenter hade haft en tillräcklig inhemsk försäljningsvolym vid normal handel för produkten i fråga i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen, vilket medgav att priserna för denna försäljning kunde ligga till grund för fastställandet av normalvärdet.

3. Exportpris

- (19) All import av den berörda produkten skedde via företag som är de amerikanska exporterande producenterna närstående. Således ansågs producenternas priser vid försäljning till importföretagen inte vara tillförlitliga. Av denna anledning och i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen konstruerades exportpriserna på grundval av det pris till vilket den importerade produkten först vidare såldes till oberoende kunder i gemenskapen. Justeringar gjordes för alla kostnader mellan import och vidareförsäljning, inbegripet provisioner och en vinstmarginal på 5 %, vilken på grundval av berörda parter uppgifter om import av produkten i fråga ansågs vara skälig.

4. Jämförelse

- (20) Normalvärdet jämfördes med exportpriset transaktion för transaktion på nivån fritt fabrik och i samma handelsled. I syfte att få en rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpris beaktades olikheter i de faktorer som påstods och visades påverka jämförbarheten (artikel 2.10 i grundförordningen). Följaktligen gjordes justeringar för kostnader för landtransport och sjöfrakt, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader och provisioner.
- (21) En jämförelse mellan normalvärde och exportpris gjordes för alla de typer som omfattas av denna undersökning. För de samarbetsvilliga exporterande producenterna visade denna jämförelse att den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av cif-

värdet, uppgick till 33 % för Dow Chemical, 38,2 % för Union Carbide och 40,1 % för Huntsman.

5. De ändrade omständigheternas bestående karaktär

- (22) Kommissionen undersökte sannolikheten för att förändringen beträffande dumpningsmarginalerna skulle vara bestående. Den fann att de lägre dumpningsmarginalerna till stor del berodde på ökade exportpriser, vilka hade gällt under minst två år. Av denna anledning och eftersom de berörda exportvolymerna ansågs vara representativa drog kommissionen slutsatsen att dessa undersökningsresultat innebar varaktigt ändrade omständigheter för denna import från Förenta staterna. Det lämnades ingen bevisning som stred mot detta undersökningsresultat.

6. Slutsats

- (23) Den översyn vid giltighetstidens utgång som inletts enligt artikel 11.2 i grundförordningen visade att det om åtgärderna upphörde att gälla var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta, huvudsakligen av det skälet att betydande dumpning konstaterats förekomma under undersökningsperioden och att det ansågs rimligt att förmoda att denna dumpning skulle fortsätta.
- (24) Den interimsoversyn som inletts enligt artikel 11.3 i grundförordningen till följd av en begäran om översyn av åtgärderna i syfte att beakta nuvarande marknadsvillkor ledde till slutsatsen att de omständigheter som legat till grund för de befintliga åtgärderna hade ändrats i betydande grad och att dessa förändringar måste anses vara tillräckligt bestående för att motivera en sänkning av de dumpningsmarginaler som fastställts i den ursprungliga undersökningen.

D. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

1. Sammanlagd produktion i gemenskapen

- (25) Klagomålet ingavs för fyra av de fem etanolaminproducenter som finns i Europeiska unionen. Ett företag, Union Carbide Ltd (UK), deltog inte i undersökningen och stödde inte heller klagomålet. Det bör noteras att detta företag är en amerikansk producent närstående, nämligen Union Carbide Corp. USA. Därför undersöktes det om detta företag borde uteslutas från definitionen av gemenskapens produktion enligt artikel 4.1 i grundförordningen. Det konstaterades att producenten i fråga själv importerade den dumpade produkten i betydande volymer. Eftersom det således inte kunde garanteras att denna producents ekonomiska situation inte påverkades

av dess förbindelser med den amerikanska producenten, ansågs det att detta företag inte skulle medräknas vid bedömningen av tillverkningen i gemenskapen. Följande företag svarar följaktligen för den sammanlagda produktionen i gemenskapen: BASF AG, Ludwigshafen, Tyskland; BP Chemicals Ltd, London, Förenade kungariket; Condea Chemie GmbH, Marl, Tyskland och Akzo Nobel Surface Chemistry AB, Stenungsund, Sverige.

2. Gemenskapsindustrin

- (26) Kommissionen sände frågeformulär till de sökande gemenskapsproducenterna och mottog svar från tre av dessa. I ett svar lämnades inte uppgifter om produktionskostnader för perioden 1995-1997, men svaret godtogs ändå eftersom företaget hade övertagit etanolaminverksamheten från ett annat företag den 1 juli 1998 och således inte hade tillgång till uppgifterna i fråga. Den fjärde producenten besvarade inte frågeformuläret fullständigt och ansågs därför inte vara samarbetsvillig. De tre sökande gemenskapsproducenter som var samarbetsvilliga i undersökningen anses utgöra gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 i grundförordningen, eftersom de svarar för 77,5 % av den sammanlagda produktionen i gemenskapen. I det följande benämns de gemenskapsindustrin.

3. Fastställande av relevant marknad i gemenskapen

- (27) En del av gemenskapsindustrins produktion (cirka 28 %) är avsedd för internt bruk i företagen. Av denna del är lejonparten (omkring 95 %) avsedd och öronmärkt för endast en gemenskapsproducents anläggning. Undersökningen visade att de sökande gemenskapsproducenterna inte köpte den berörda produkten från oberoende parter inom eller utanför gemenskapen för internt bruk. Etanolamin för internt bruk anses följaktligen inte konkurrera med etanolamin som säljs på den öppna marknaden, som anses vara den relevanta marknaden i gemenskapen för produkten i fråga.

E. ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMESKAPENS MARKNAD

1. Förbrukningen i gemenskapen

- (28) Uppgifterna om förbrukningen i gemenskapen baserades på gemenskapsindustrins försäljningsvolym, den icke-samarbetsvilliga gemenskapsproducentens försäljningsvolym, uppgifter från Eurostat om importvolym och en uppskattning av försäljningen på denna marknad för den

gemenskapsbaserade producent som var den amerikanska exporterande producenten Union Carbide närstående ⁽¹⁾.

- (29) Med utgångspunkt i dessa uppgifter ökade förbrukningen med 14 % under skadeundersökningsperioden, från cirka 152 000 ton 1995 till omkring 172 000 ton under undersökningsperioden. Ökningen avser dietanolamin och trietanolamin, vars försäljning steg med 19 % respektive 21 %. Efterfrågan på monoetanolamin var konstant. Monoetanolamin och dietanolamin representerade var för sig ungefär 29 % av den totala förbrukningen under undersökningsperioden, medan trietanolamin svarade för omkring 42 %.

2. Import från det berörda landet

a) Volym, prisutveckling och marknadsandel

- (30) Importen från Förenta staterna ökade med 14 % under skadeundersökningsperioden, i linje med utvecklingen av den sammanlagda förbrukningen i gemenskapen. Det rådde dock en underliggande nedåtgående trend vad gäller importen av dietanolamin (-38 % under skadeundersökningsperioden), som endast svarade för 12,6 % av den totala importen under undersökningsperioden. Detta bör ses mot bakgrund av den höga efterfrågan på dietanolamin på Förenta staternas inhemska marknad. Trots den stabila efterfrågan på monoetanolamin i gemenskapen under skadeundersökningsperioden, ökade å andra sidan denna import från Förenta staterna med 86 % under samma period. Importen av trietanolamin under perioden steg med 11 %.
- (31) Eftersom importen gick via närstående importörer ansågs priserna för importen från Förenta staterna, oavsett om de faststälts på grundval av uppgifter från de exporterande producenterna eller från Eurostat, inte vara tillförlitliga för bedömningen av prisutvecklingen. För att bättre kunna bedöma de berörda exporterande producenternas prisbeteende analyserades de närstående importörernas återförsäljningspriser, särskilt de priser till industriella slutanvändare som befanns vara representativa för den sammanlagda försäljningen. Dessa priser sjönk i genomsnitt med 10 % mellan 1995 och 1996 och var avsevärt lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser under dessa år. Utvecklingen var mest markant för monoetanolamin, vars återförsäljningspris minskade med 14 %. Mot slutet av skadeundersökningsperioden låg återförsäljningspriset för trietanolamin återigen på 1995 års nivå, medan priset för dietanolamin hade stigit med 13 % och priset för monoetanolamin hade sjunkit med ytterligare 4 %. Under undersökningsperioden hade de närstående importörerna och gemenskapsindustrin liknande prisnivåer.

⁽¹⁾ Uppskattningen är gjord på grundval av klagomålet och uppgifter från den amerikanska exporterande producenten. Försäljningen motsvarar 10 % av den sammanlagda försäljningen av all etanolamin som produceras i gemenskapen.

- (32) Den sammanlagda marknadsandelen för importen från Förenta staterna var stabil under skadeundersökningsperioden och låg på 29 %. Marknadsandelen för monoetanolamin ökade dock från 17 % till 32 %, medan marknadsandelen för dietanolamin minskade från 25 % till 13 %. Marknadsandelen för trietanolamin sjönk något, från 42 % till 39 %.

b) De exporterande producenternas prisbeteende

- (33) För bedömningen av de amerikanska exporterande producenternas prisbeteende analyserades deras försäljning och gemenskapsindustrins försäljning. Först jämfördes försäljningspriserna till de första oberoende kunderna på gemenskapens marknad. Med tanke på att gemenskapsindustrin endast sålde till industriella slutanvändare och att dessa kunder också svarade för en betydande del (över 50 %) av de amerikanska exporterande producenternas försäljning, ansågs en jämförelse i detta handelsled vara representativ. För fastställandet av dumpningens omfattning baserades denna jämförelse på uppgifter för de två största amerikanska exporterande producenterna.

- (34) Eftersom all import till gemenskapen med ursprung i Förenta staterna gick via närliggande importörer användes vid denna jämförelse de priser som togs ut hos de första oberoende kunderna i gemenskapen i ledet fritt närliggande importör, dvs. efter avdrag för transportkostnader i gemenskapen och efter rabatter och andra avdrag. Denna jämförelse visade att importen från Förenta staterna och gemenskapsindustrins försäljning under undersökningsperioden skedde vid liknande priser, uttryckta som ett sammanlagt genomsnitt.

- (35) Sedan jämfördes importpriserna för etanolamin med ursprung i Förenta staterna, dvs. priserna mellan de exporterande producenterna och de närliggande importörerna, och de minimipriser som låg till grund för de rörliga tullarna. Denna jämförelse visade att några betydande antidumpningstullbelopp inte hade tagits ut, eftersom dessa importpriser låg långt över minimipriserna under större delen av skadeundersökningsperioden.

- (36) Därefter fastställdes det, med tanke på relationen mellan de exporterande producenterna och importörerna, huruvida skillnaden under undersökningsperioden mellan dessa importörers återförsäljningspriser till de första oberoende kunderna och motsvarande faktiska importpriser återspeglade de närliggande importörernas kostnader mellan import och vidareförsäljning. Alla kostnader som uppstod mellan import och vidareförsäljning, t.ex. kostnader för transport från gemenskapens gräns, hantering, försäkring, förpackning, krediter, importtullar, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en vinstmarginal på 5 %, drogs av från återförsäljningspriserna. De på detta sätt beräk-

nade importpriserna konstruerades således utan hänsyn till förbindelserna mellan de exporterande producenterna och de närliggande importörerna.

- (37) För båda exporterande producenterna var dessa konstruerade importpriser inte bara avsevärt lägre än de faktiska importpriser som deklarerats av de närliggande importörerna, utan låg också betydligt under de tillämpliga minimipriserna för de olika typerna av etanolamin. Detta bekräftas av det faktum att de närliggande importörerna ådrog sig betydande ekonomiska förluster under undersökningsperioden. Deras marginaler mellan inköpspriser (faktiska importpriser) och återförsäljningspriser på gemenskapens marknad kunde inte täcka kostnaderna mellan import och vidareförsäljning. Det bör noteras att det mönster som konstaterats för undersökningsperioden också kunde observeras för återstoden av skadeundersökningsperioden, dvs. från 1995 till 1997.

- (38) På grundval av denna analys i tre steg dras slutsatsen att de amerikanska exporterande producenternas återförsäljningspriser på gemenskapens marknad i stort sett motsvarade gemenskapsindustrins återförsäljningspriser. De faktiska importpriserna låg vidare över minimipriserna. Om hänsyn tas till kostnaderna mellan import och vidareförsäljning återspeglade dock dessa faktiska importpriser inte, eller inte fullständigt, de gällande antidumpningsåtgärderna. Därför kan slutsatsen dras att de amerikanska exporterande producenterna och deras närliggande importörer har absorberat antidumpningsåtgärderna, åtminstone delvis, genom att sätta konstlat höga faktiska importpriser som utgör internpriser.

3. Gemenskapsindustrins situation

a) Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (39) Produktionen ökade med 38 % under skadeundersökningsperioden, särskilt mellan 1996 och 1997, till följd av en utökning av produktionskapaciteten från ungefär 117 000 ton till 139 000 ton. Produktionsökningen ledde i kombination med den mera blygsamma kapacitetsökningen till att gemenskapsindustrins sammanlagda kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden ökade från 81,8 % till 91,1 %.

- (40) Som det nämns ovan täckte kapaciteten vid en gemenskapsproducentens anläggning under 1997 omkring 95 % av den produktion i gemenskapen som var avsedd för internt bruk, och denna kapacitet inrättades endast för det syftet. Den ovannämnda ökningen av produktionskapaciteten är dock att hänföra till denna investering i kapacitet för internt bruk, samtidigt som produktionen för internt bruk vid en annan anläggning inom samma företag minskade. Detta frigjorde i sin tur kapacitet för försäljning på den öppna marknaden.

b) Försäljningsvolym

- (41) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym i gemenskapen steg med 27 % under skadeundersökningsperioden till omkring 96 000 ton, till följd av den ökade försäljningen av dietanolamin och trietanolamin (+ 32 % respektive + 28 %) under den perioden.

c) Marknadsandel

- (42) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade sammantaget från 50 % till 56 % mellan 1995 och 1997, varvid andelen för monoetanolamin steg med 11 %, andelen för dietanolamin med 5 % och andelen för trietanolamin med 3 %. Mellan 1997 och undersökningsperioden var den sammanlagda marknadsandelen och andelen för trietanolamin stabil, medan andelen för dietanolamin ökade ytterligare (från 61 % till 63 %) och andelen för monoetanolamin sjönk (från 53 % till 49 %).

d) Lager

- (43) Lagren ökade med 10 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning är lägre än produktionsökningen på 38 %.

e) Utveckling av försäljningspriser och produktionskostnader

- (44) Sammantaget minskade försäljningspriserna med 17 % mellan 1995 och 1996. Detta följdes av ökning under 1997 och 1998 på 3 % respektive 9 % jämfört med 1996 års priser. I motsats till minimipriserna och situationen under 1995 utvecklades dietanolamin under skadeundersökningsperioden till att bli den dyraste produkten.
- (45) Återförsäljningspriserna för importen från Förenta staterna till gemenskapen var avsevärt lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser under 1995 och 1996. Fallet i gemenskapsindustrins försäljningspriser på 17 % mellan 1995 och 1996 inträffade samtidigt som importen av monoetanolamin från Förenta staterna nästan fördubblades och återförsäljningspriset för detta monoetanolamin sjönk med 14 % till 605 ecu/ton, vilket medförde att gemenskapsindustrins försäljningspris minskade med 22 % till 647 ecu/ton.
- (46) Försäljningspriserna påverkas i första hand av marknadsvillkoren och kostnaden för råmaterial. Den sammanlagda produktionskostnaden minskade med 7 % mellan 1995 och 1996 och ökade något, med mellan 1 % och 2 %, under 1997 och under undersökningsperioden, jämfört med 1996 års nivå. Under hela perioden sjönk produktionskostnaderna med 6 %, medan priserna föll med 10 %. I detta sammanhang utgör dietanolamin det enda undantaget: det genomsnittliga priset minskade med blott 1 %, medan produktionskostnaderna sjönk med 4 %.
- (47) Det bör även framhållas att produktionen av etanolamin är viktig för gemenskapsindustrin eftersom den gör det möjligt att använda den etenoxid som industrin själv producerat i tidigare led och innebär stordriftsfördelar för denna produktionsprocess och eftersom etanolami-

nerna kan användas som mellanprodukt för andra produkter (internt bruk). Det gjordes gällande att inköspriserna för etenoxid var för högt satta och att detta medförde att etanolaminverksamheten visade sämre resultat. Det konstaterades dock att de berörda företagen organiserade sina etenoxid- och etanolaminverksamheter som separata resultatenheter, vilket gjorde det osannolikt att en verksamhet skulle kunna subventionera en annan, och det kontrollerades huruvida internpriset för detta råmaterial för produktion av etanolamin återspeglade marknadsvärdet. I samtliga fall konstaterades det att det använda internpriset återspeglade det försäljningspris för etenoxid som togs ut av oberoende kunder som köpte liknande volymer.

f) Lönsamhet

- (48) Försäljningspriserna och produktionskostnaderna inverkade på lönsamheten. Den föll från 3,94 % under 1995 till förlustnivåer på - 8,64 % under 1996 och - 8,49 % under 1997. Den prisåterhämtning som ägde rum under undersökningsperioden räckte inte till för att generera en vinst och lönsamheten förblev negativ på - 1,37 %.

g) Investeringar

- (49) Investeringarna i etanolaminverksamheten för den öppna marknaden var relativt stabila under perioden 1995-1998 och låg på cirka 4 miljoner ecu/år, utom under 1996 då nivån var dubbelt så hög. Under det året skedde stora förändringar i en anläggning efter det att gemenskapsproducentens produktion för internt bruk överförts till en annan anläggning tillhörande samma producent.

h) Sysselsättning

- (50) Produktionen av etanolamin är inte en arbetsintensiv process. Antalet anställda ökade sammantaget med 23 % och uppgick till 166 personer under 1998.

4. Volym och pris för import från andra tredje länder

- (51) Enligt uppgifter från Eurostat är Bulgariens exportpriser lägre än priserna för importen från Förenta staterna. Det bör dock återigen noteras att Eurostats prisuppgifter för importen med ursprung i Förenta staterna inte anses vara tillförlitliga. En bulgarisk producent, Burgas, har sedan 1996 haft en stabil andel av gemenskapens marknad på 3 %. Enligt uppgifter från Eurostat utgör ungefär 70 % av dess export av monoetanolamin, vilket innebär en marknadsandel på 6 % inom detta marknadssegment under undersökningsperioden (gemenskapsindustrin hade 49 % och de amerikanska exporterande producenterna hade 32 %).
- (52) Marknadsandelen för alla andra tredje länder sjönk till 2 % för alla typer av etanolaminer och till 6 % för monoetanolamin. Denna import sker dock från många olika länder, och inget land har någon betydande marknadsandel.

5. Slutsats om situationen på gemenskapens marknad

- (53) Gemenskapsindustrins produktionsvolym och kapacitet visade en positiv trend. Försäljningsvolymerna ökade, särskilt för dietanolamin och trietanolamin. Marknadsandelen steg sammanlagt, även om den sjönk för monoetanolamin jämfört med 1997 års nivå. Lönsamheten förbättrades visserligen under 1998 jämfört med nivåerna under 1996 och 1997, men var ändå otillräcklig på grund av det fortsatta trycket på försäljningspriserna. Prisfallet mellan 1995 och 1996 har ännu inte kompensrats och den berörda importen utövar alltjämt ett nedåtgående pristryck.
- (54) Det fortsatta trycket på gemenskapsindustrins försäljningspriser och den därav följande negativa lönsamheten hänger direkt samman med de amerikanska exporterande producenternas prisbeteende, särskilt deras absorption av de gällande åtgärderna och den därav följande prispressen.

F. SANNOLIKHET FÖR ATT DEN SKADEVÅLLANDE DUMPNINGEN FORTSÄTTER

1. Analys av efterfrågan på etanolamin

- (55) Till följd av den kombinerade produktionsprocessen leder den ökade förbrukningen av dietanolamin och trietanolamin i gemenskapen till ett stort utbud av monoetanolamin. Det uppåtgående pristrycket har varit mest markant för dietanolamin, och har accentuerats av att de amerikanska exporterande producenterna gradvis har dragit sig tillbaka från denna marknad (vilket illustreras av att Förenta staternas marknadsandel sjönk från 25 % till 13 % under skadeundersökningsperioden).
- (56) Samtidigt ökar den globala kapaciteten för etanolaminproduktion ytterligare i förväntan på en fortsatt ökad efterfrågan på dietanolamin, och stora producenter i både gemenskapen och Förenta staterna investerar i liknande omfattning. Den höga efterfrågan på dietanolamin har lett till prishöjningar i detta segment, medan förbrukningen av produkten – och således även prisnivån – var låg under den föregående undersökningen. Det är fortfarande osäkert vilken verkan som den ökade kapaciteten och den ökade efterfrågan på dietanolamin kommer att ha på försäljningspriserna (och därigenom på lönsamheten), men den (globala) överproduktionen av särskilt monoetanolamin hotar att försämra marknadsvillkoren.

2. Analys av de amerikanska exporterande producenternas situation

- (57) Den globala kapacitetsökningen riskerar att medföra överproduktion, särskilt av monoetanolamin, samtidigt som gemenskapens marknad, med en högre prisnivå än andra tredje länders marknader, är attraktiv för de amerikanska exporterande producenterna. Förenta staternas produktionskapacitet ökade med mer än en tredjedel mellan 1995 och 1998. Mellan 1997 och undersökningsperioden ökade den kapacitet som installerats av de

tre amerikanska producenterna Union Carbide, Huntsman och Dow Chemical med 19,9 % till 524 000 ton, och deras kapacitetsutnyttjande sjönk från 90,4 % till 83 %, trots att produktionen ökade med 9 %. Den nya kapacitet som installeras avser vanligtvis dietanolamin, vilket medför överproduktion av monoetanolamin.

- (58) Undersökningen visade att de amerikanska producenterna exporterade betydande volymer av den berörda produkten till gemenskapen under hela skadeundersökningsperioden, vilket tyder på att gemenskapen utgör en viktig marknad för dem. Mellan 1997 och undersökningsperioden steg Förenta staternas export till gemenskapen med 12,4 %, medan den inhemska försäljningen endast ökade med 4,9 % och exporten till andra tredje länder minskade med 2,7 %. För de tre ovannämnda amerikanska producenterna utgjorde den inhemska försäljningen under undersökningsperioden 67,1 % av deras totala försäljning, medan exporten till gemenskapen utgjorde 13,6 % och exporten till andra tredje länder 19,3 %.

- (59) Undersökningen visade också att de inhemska priserna i Förenta staterna är högre än försäljningspriserna i gemenskapen. Den högre prisnivån i Förenta staterna kan direkt tillskrivas den stora förbrukningen av dietanolamin på den amerikanska marknaden.

- (60) Slutligen bör det noteras att Sydkorea har infört åtgärder mot import av etanolamin från Förenta staterna. Även om de volymer det rör sig om inte anses kunna störa marknaden i gemenskapen, inte ens om dessa helt skulle söka sig andra avsättningsmöjligheter, visar det faktum att antidumpningsåtgärder införts att de amerikanska exporterande producenterna är beredda att exportera till dumpade priser.

- (61) Både gemenskapsindustrins och de exporterande producenternas priser låg under skadeundersökningsperioden konstant över de minimiprisbaserade rörliga antidumpningsåtgärderna. Det framgick dock att de faktiska importpriserna inte återspeglade de berörda närstående importörernas återförsäljningspriser och att importpriserna, om man inbegriper kostnader mellan import och vidareförsäljning, systematiskt låg under minimipriserna, vilket tydde på att de amerikanska exporterande producenterna delvis hade absorberat de antidumpningsåtgärder som införts. Samtidigt kunde gemenskapsindustrin inte återhämta sig från den skada den lidit och hade alltjämt under undersökningsperioden en otillfredsställande situation i fråga om lönsamhet.

- (62) Undersökningen visade att de amerikanska producenterna, liksom under den föregående undersökningsperioden (1991–1992) innan åtgärder infördes, exporterade betydande volymer till gemenskapen. Från att ha uppgått till 48 000 ton under den föregående undersökningsperioden sjönk volymerna till 44 000 ton i början av skadeundersökningsperioden, och steg till 51 000 ton vid slutet av skadeundersökningsperioden. Dessa exportvolymer motsvarade 40 % av den totala produktionen i gemenskapen under undersökningsperioden.

(63) I linje med den ökade efterfrågan på dietanolamin i Förenta staterna, som medförde ett uppåtgående tryck på försäljningspriserna i Förenta staterna för dietanolamin och etanolamin i allmänhet, observerades en något mindre uttalad prisförändring i gemenskapen. Denna utveckling av förbrukningen har samtidigt lett till att monoetanolamin produceras i ökande volymer, med risk för att produkten vid bristande efterfrågan kommer att säljas till allt lägre priser. Inverkan på priset för trietanolamin förväntas vara lägre, eftersom produktionsöverskotten inte väntas bli så stora.

(64) En amerikansk exporterande producent hävdade att gemenskapsindustrin själv hade överkapacitet för monoetanolamin som medförde ett nedåtgående pristryck. Företaget kunde dock inte underbygga sitt påstående. Det bör även noteras att en amerikansk producent gjorde gällande att gemenskapsindustrin underskred dess priser för dietanolamin under 1998. Undersökningen visade emellertid att det berörda gemenskapsföretaget inte sålde dietanolamin till kunden i fråga.

3. Slutsats om sannolikheten för att skadevållande dumpning fortsätter

(65) Trots de gällande antidumpningsåtgärderna, gemenskapsindustrins ökade produktion och produktionskapacitet och den stigande förbrukningen och försäljningsvolymen visade undersökningen att gemenskapsindustrin fortfarande hade en svår situation, i synnerhet vad gäller försäljningspriser och lönsamhet. Gemenskapsindustrin kunde fylla den lucka som skapades genom att amerikanska exporterande producenter delvis drog sig tillbaka från gemenskapens marknad för dietanolamin. Till följd av det faktum att de amerikanska exporterande producenterna delvis absorberade de gällande åtgärderna, deras överskottsproduktion av monoetanolamin och den därav följande ökade importen från Förenta staterna till Europeiska unionen av monoetanolamin till dumpade priser, var dock priserna för alla etanolaminer alltför låga för att gemenskapsindustrin skulle kunna återfå sin lönsamhet, fastän antidumpningsåtgärder var i kraft.

(66) I undersökningen fastställdes det att den berörda importen fortfarande ägde rum till avsevärt dumpade priser. De inhemska priserna på Förenta staternas marknad konstaterades ha ökat sedan den föregående undersökningen, dock i mindre utsträckning än priserna för Förenta staternas export till gemenskapen. Detta medförde att dumpningsmarginalerna var lägre än i den föregående undersökningen, inte minst på grund av absorptionen. Det konstaterades också att exportvolymerna var betydande och att de motsvarade 40 % av den sammanlagda produktionen i gemenskapen under undersökningsperioden.

(67) Gemenskapsindustrin har inte kunnat återhämta sig från den negativa situation som den varit utsatt för sedan den föregående undersökningen. Priserna för importen från Förenta staterna har varit lägre än minimipriserna (med hänsyn till de faktiska kostnaderna mellan import och

vidareförsäljning), vilket betyder att de gällande antidumpningsåtgärderna delvis har absorberats och har hindrat gemenskapsindustrin från att förbättra sin situation. Kapacitetsökningarna i Förenta staterna förväntas försämra marknadsvillkoren i gemenskapen, särskilt till följd av överskottet på monoetanolamin. I jämförelse med andra marknader är gemenskapens marknad fortfarande attraktiv för de amerikanska exporterande producenterna, vilka fortsätter att exportera betydande volymer till gemenskapen till dumpade priser. Därför dras slutsatsen att det är sannolikt att den skadevållande dumpningen kommer att fortsätta.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

(68) I den föregående undersökningen ansågs ett införande av åtgärder inte strida mot gemenskapens intresse. Innevarande undersökning utgör en översyn och därigenom en analys av en situation där antidumpningsåtgärder redan har införts, och syftar således till att bedöma om åtgärderna haft några otillbörliga negativa verkningar för de berörda parterna. Således undersöktes det, trots slutsatserna om sannolikheten för fortsatt skadevållande dumpning, huruvida det fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att en fortsatt tillämpning av befintliga åtgärder inte skulle ligga i gemenskapens intresse. I detta syfte och i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen beaktades verkningarna för alla av förfarandet berörda parter av att gällande åtgärder bibehålls, av att alternativa åtgärder införs respektive av att åtgärderna upphör att gälla.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(69) De befintliga åtgärderna har inte lett till en prisnivå i gemenskapen som gjort det möjligt för gemenskapens producenter att återfå lönsamhet. Undersökningen visade att åtgärderna aldrig fick sin fulla avsedda verkan – de faktiska importpriserna var högre än de fastställda minimipriserna, samtidigt som dessa minimipriser inte återspeglades i de närstående importörernas återförsäljningspriser. Den framtida situationen på gemenskapens marknad framstår inte som gynnsam, med tanke på den påtagliga möjligheten att monoetanolamin, producerad i nyligen installerade anläggningar, kommer att komma ut på marknaden, och med tanke på det fortsatta nedåtgående trycket på priserna, vilka under 1999 vid vissa tillfällen t.o.m. underskred de fastställda minimipriserna.

(70) Mot bakgrund av detta framstår det som om en fortsatt tillämpning av åtgärder i syfte att begränsa det nedåtgående trycket på priserna för etanolamin skulle ligga i gemenskapsindustrins intresse.

3. Användarnas intresse

(71) Kommissionen mottog fyra frågeformulärssvar från användare av etanolamin, varav två ansågs vara fullständiga och följdes upp genom en undersökning på plats. Eftersom dessa fyra användare endast representerade 1,4 % av förbrukningen i gemenskapen under undersökningsperioden, ansågs de lämnade uppgifterna inte vara representativa. Användarna anförde att en ökning av deras produktionskostnader borde undvikas, eftersom det skulle inverka på deras lönsamhet.

(72) De uppgifter som inhämtats under undersökningens gång visade att inköpspriset för etanolamin under undersökningsperioden utgjorde mellan 2,21 % och 18,82 % av produktionskostnaden för slutprodukten (den senare siffran avsåg ett extremfall och gällde en produkt där etanolamin utan svårigheter kunde ersättas med en annan orelaterad kemikalie). Den samlade vägda genomsnittliga andelen var 4,33 % av produktionskostnaden. De föreslagna åtgärdernas maximala inverkan är i genomsnitt under 1 % och kan således anses vara begränsad.

(73) En annan användare av den berörda produkten uppgav att företaget i gemenskapen planerade att utifrån dietanolamin producera en kemisk produkt, nämligen en mellanprodukt i form av glyfosat. Företaget hävdade att detta förhindrades genom de konstlat höga importpriserna (på grund av antidumpningsåtgärderna) och avsaknaden av en leverantör i gemenskapen för dietanolamin. I detta sammanhang kan det noteras att det minimipris som ligger till grund för den rörliga tullen alltid har varit lägre än de inköpspriser som fastställts för de olika berörda parterna under undersökningsperioden. Detta visade att användarens första påstående inte avspeglade verkligheten. Av undersökningen framgick det också att det rådde brist på dietanolamin i Förenta staterna och att exporten till gemenskapen sjönk på grund av detta. Det har tagit viss tid för producenterna i gemenskapen att anpassa sig till den ökade efterfrågan, men utbudet av dietanolamin har aldrig varit så litet att priserna påverkats i betydande grad, och därför måste även företagets andra påstående anses sakna grund.

4. Slutsats om gemenskapens intresse

(74) Ett bibehållande av åtgärder skulle ligga i gemenskapsindustrins intresse, eftersom priserna, särskilt för monoetanolamin, skulle kunna höjas till en icke-skadevällande nivå. De användare av produkten som gav sig till kända representerade inte någon betydande andel av förbrukningen i gemenskapen och kunde inte underbygga sina påståenden. Under alla omständigheter är åtgärdernas inverkan på deras produktionskostnader begränsad.

Utifrån dessa överväganden dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte fortsätta med tillämpningen av åtgärder, i syfte att skapa konkurrensvillkor som kännetecknas av rättvis prissättning och undvika att skadan för gemenskapsindustrin fortsätter.

H. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

(75) Eftersom det fastställdes att de amerikanska exportörande producenterna under en längre period hade absorberat åtgärderna och importvolymerna fortfarande var betydande, drogs slutsatsen att de underliggande trenderna var av bestående karaktär. I denna situation måste det fastställas på vilken grundval den undersökning som utförts enligt artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen måste avslutas. Eftersom de befintliga åtgärderna inte hade lett till de förväntade positiva verkningarna för gemenskapsindustrin, beslutades det att

— antidumpningsåtgärderna skulle förnyas,

— antidumpningsåtgärdernas form skulle ses över,

— antidumpningsåtgärdernas nivå skulle anpassas till den grad av dumpning och skada som konstaterats föreligga.

(76) I detta sammanhang bör det noteras att de faktiska importpriserna används i antidumpningsförfaranden för fastställandet av både dumpnings- och skademarginaler. Undersökningen visade att de faktiska importpriserna inte återspeglades i de närstående importörernas återförsäljningspriser. Om de faktiska importpriserna användes, skulle de faktiska dumpnings- och skademarginalerna för undersökningsperioden alltså underskattas. Därför drogs slutsatsen att de dumpnings- och skademarginaler som fastställs enligt artikel 11.3 i grundförordningen i det här fallet måste baseras på konstruerade importpriser.

(77) För beräkningen av skadetröskeln fastställdes ett icke-skadevällande försäljningspris för gemenskapsindustrin, inbegripet en vinstmarginal på 8 %, vilket jämfördes med de närstående importörernas återförsäljningspriser. Eventuella skillnader uttrycktes som en procentandel av det konstruerade importvärdet cif. Med detta beräkningsätt fastställdes marginalerna för målprisunderskridande, vilka var lägre än motsvarande dumpningsmarginaler, till 10,4 % för Union Carbide Corporation, 13,9 % för Dow Chemical Company och 20,5 % för Huntsman Chemical Company. Som en jämförelse kan det nämnas att de minimiprisbaserade rörliga tullarna i den föregående undersökningen baserades på marginaler för målprisunderskridande som uppgick till 45,2 % för Union Carbide, 53,5 % för Dow Chemical och 39,5 % för Huntsman.

- (78) En fast mängdtull, som baseras på skillnaden mellan det icke-skadevållande priset och de närstående importörernas återförsäljningspris, skulle uppgå till 59,25 euro/ton för Union Carbide Corporation, 69,40 euro/ton för Dow Chemical Company och 111,25 euro/ton för Huntsman Chemical Company. Denna typ av åtgärd anses vara ändamålsenlig eftersom importen från Förenta staterna i huvudsak sker via närstående säljbolag. Den övriga fasta mängdtullen fastställs till 111,25 euro/ton.
- (79) Alla berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för den fortsatta tillämpningen av åtgärder på en ändrad nivå och i en ändrad form. De beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av etanolamin, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2922 11 00 (monoetanolamin) (TARIC-nummer 2922 11 00 10), ex 2922 12 00 (dietanolamin) (TARIC-nummer 2922 12 00 10) och 2922 13 10 (trietanolamin), med ursprung i Amerikas förenta stater.
2. För produkter från nedanstående företag skall följande slutgiltiga tullar tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Land	Företag	Fast mängdtull
Förenta staterna	Union Carbide Corporation Old Ridgebury Road Danbury Connecticut 06817 (TARIC-tilläggsnummer: A115)	59,25 euro/ton
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston Texas 77056 (TARIC-tilläggsnummer: A116)	111,25 euro/ton
	Dow Chemical Company 2040 Dow Center Midland Michigan 48674 (TARIC-tilläggsnummer: A145)	69,40 euro/ton
	Alla övriga företag (TARIC-tilläggsnummer: A999)	111,25 euro/ton

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2000.

På rådets vägnar

F. PARLY

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1604/2000
av den 24 juli 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94
av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för
importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i
denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-
rundan kriterierna för kommissionens fastställande av
schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den
förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena
vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan
till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förord-
ning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	68,2
	528	65,2
	999	66,7
	388	53,7
0805 30 10	524	92,4
	528	62,9
	999	69,7
	388	53,7
0806 10 10	524	92,4
	528	62,9
	999	69,7
	052	116,4
	220	170,1
	400	206,4
	508	92,0
	600	112,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	624	136,1
	999	138,9
	388	82,9
	400	113,9
	508	88,8
	512	77,9
	528	82,4
	720	69,6
	800	203,0
	804	87,1
0808 20 50	999	100,7
	388	86,6
	512	62,6
	528	78,0
	720	128,2
	804	107,7
0809 10 00	999	92,6
	052	186,8
	064	104,3
	066	109,3
0809 20 95	999	133,5
	052	343,6
	400	250,9
	404	574,4
	616	255,0
0809 40 05	999	356,0
	064	60,2
	624	171,3
	999	115,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1605/2000
av den 24 juli 2000
om leverans av spannmål som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.
- (2) Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare spannmål.
- (3) Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd

från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Spannmål skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr:** 102/99
2. **Mottagare** ^(?): Etiopien
3. **Mottagarens representant:** Food Security Unit of the European Communities, Addis Ababa, PO Box 5570; tfn (251-1) 61 09 12, fax 61 26 55
4. **Bestämmelseland:** Etiopien
5. **Vara som skall framskaffas:** Vete
6. **Total kvantitet (ton netto):** 16 500
7. **Antal partier:** 1
8. **Varans egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.A.1 a)
9. **Emballage** ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾: Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (1.0 A 1.c, 2.c och B.3)
10. **Etikettering eller märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.A.3)
 - språk att använda vid märkning: engelska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Gemenskapens marknad
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt bestämmelseorten ⁽⁹⁾
13. **Alternativt leveransstadium:** Fritt utskleppningshamnen – fob stuvat
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** EFSR warehouse in Dire Dawa, Shinille, Ethiopia. Contact: Ato Sirak Hailu, tfn (251-1) 51 71 62, fax 51 83 63
 - hamn eller transitlager: Berbera
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 5.11.2000
 - andra leveranstid: 19.11.2000
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 28.8–10.9.2000
 - andra leveranstid: 11–24.9.2000
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 8.8.2000
 - andra leveranstid: 22.8.2000
20. **Anbudsgarantins belopp:** 5 EUR/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, Bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag** ⁽⁴⁾: Bidrag som är tillämpligt den 31.7.2000 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 1407/2000 (EGT L 161, 1.7.2000, s. 13).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverantören som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller dennes representant, för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 259/98 (EGT L 25, 31.1.1998, s. 39), är tillämpligt vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordning är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
Leverantören ombeds särskilt uppmärksamma artikel 4.1 sista stycket i nämnda förordning.
En kopia av licensen skall översändas så snart exportdeklarationen har godkänts (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverantören som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat för växter.
- (⁶) Trots punkt II.A.3 c eller II.B.3.C i EGT C 114 av den 29 april 1991 skall påskriften lyda "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
- (⁸) Produkterna skall emballeras i säckar före utskeppningen.
- (⁹) Utöver vad som föreskrivs i artikel 14.3 i förordning (EG) nr 2519/97 får hyrda fartyg inte finnas angivna på någon av de senaste fyra kvartalsförteckningarna över kvarhållna fartyg som offentliggjorts genom Parisavtalet (the Paris Memorandum of Understanding on Port State Control) (rådets direktiv 95/21/EG [EGT L 157, 7.7.1995, s. 1]).
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1606/2000
av den 24 juli 2000
om ändring av förordning (EG) nr 2629/97 beträffande användningen av djuridentifieringskoden i
Förenade kungariket

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 a i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2629/97 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1663/1999 ⁽³⁾ fastställs detaljerade bestämmelser för öronmärken, register på anläggningarna och pass inom systemet för identifiering och registrering av nötkreatur.
- (2) När det gäller identifiering av nötkreatur förefaller det lämpligt att beakta de praktiska problem som myndigheterna i Förenade kungariket har anfört och att tillåta att dessa använder öronmärken med alfanumerisk kod fram till den 30 juni 2000.

(3) Förordning (EG) nr 2629/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från EUGFJ-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 2629/97 skall följande läggas till:

”I Förenade kungariket får denna tidsfrist förlängas fram till den 30 juni 2000.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 354, 30.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 27.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1607/2000**av den 24 juli 2000****om fastställande av vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, särskilt rörande kvalitetsvin framställt inom specificerade områden**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artiklarna 56 och 58 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning VI i förordning (EG) nr 1493/1999, samt i ett flertal bilagor till den förordningen, fastställs allmänna bestämmelser rörande kvalitetsvin som framställts inom specificerade områden (kvalitetsvin fso). Dessa rambestämmelser bör kompletteras av tillämpningsföreskrifter och de aktuella förordningarna bör upphävas, dvs. kommissionens förordning (EEG) nr 1698/70⁽²⁾, senast ändrad genom förordningarna (EEG) nr 986/89⁽³⁾, (EEG) nr 2236/73⁽⁴⁾, (EEG) nr 2082/74⁽⁵⁾, senast ändrad genom akten om villkoren för Republiken Greklands anslutning och om anpassning av fördragen⁽⁶⁾ och (EEG) nr 2903/79⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 418/86⁽⁸⁾.
- (2) Eftersom dessa bestämmelser hittills har spritts på ett flertal gemenskapsförordningar bör de, av hänsyn såväl till gemenskapens ekonomiska aktörer som till de förvaltningar som ansvarar för gemenskapsbestämmelsernas tillämpning, samlas till en enda förordning.
- (3) De bestämmelserna bör omfatta de nuvarande bestämmelserna, anpassade till de nya kraven i förordning (EG) nr 1493/1999. Det bör även göras vissa ändringar av dessa bestämmelser i syfte att göra dem mer enhetliga, förenkla dem och åtgärda vissa brister för att fastställa en fullständig gemenskapslagstiftning på detta område. Dessutom bör vissa bestämmelser preciseras i syfte att nå en större juridisk säkerhet då de tillämpas.
- (4) Det bör preciseras ytterligare att den här förordningen inte innebär någon inskränkning av de särskilda bestämmelser som fastställs inom andra områden.
- (5) I bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs att ett antal förteckningar skall upprättas för kvalitetsviner fso. Dessa förteckningar bör upprättas.

(6) Enligt punkt 3 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna utföra systematiska organoleptiska tester för vart och ett av de kvalitetsviner fso som framställs på deras territorium.

(7) En kommission bör ges i uppdrag att jämföra testernas resultat med de specifikationer som krävs och att utföra de organoleptiska testerna.

(8) Användningen bör fastställas för de viner som är lämpliga för kvalitetsvin fso och som vinprovningsskommissionen inte godkänner som kvalitetsviner fso.

(9) Kommissionen bör underrättas om de åtgärder medlemsstaterna fastställer och om deras tillämpning.

(10) Enligt artikel 56.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan ett kvalitetsvin fso endast i vissa fall nedklassificeras i försäljningsledet. Det är nödvändigt att precisera dessa fall och hur ett kvalitetsvin fso som nedklassificerats får användas samt fastställa villkoren för denna användning. Det är också nödvändigt att ange vilka behöriga organ som har rätt att göra denna nedklassificering.

(11) För att undvika att konkurrensen snedvrids bör ett nedklassificerat kvalitetsvin fso inte få saluföras under ett namn som påminner om den beteckning som det inte längre får tilldelas. För att möjliggöra en korrekt kontroll bör det av registret över in- och utgående leveranser framgå att nedklassificering har skett.

(12) För att kommissionen skall ha insyn i hur de behöriga organen i medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om nedklassificering av kvalitetsvin fso, bör medlemsstaterna varje år meddela kommissionen de mängder kvalitetsvin fso som har nedklassificerats inom deras geografiska territorium.

(13) Dessutom bör nedklassificeringen av ett kvalitetsvin fso som befinner sig i en annan medlemsstat än den som vinet härstammar från utföras av det behöriga organet i ursprungsmedlemsstaten. För detta ändamål bör åtgärder vidtas för att säkerställa ett direkt samarbete mellan de organ i medlemsstaterna som svarar för kontroll av produktion och saluföring av kvalitetsvin fso. Det är nödvändigt att fastställa regler för ett sådant samarbete. För att förenkla medlemsstaternas administration bör det dock vara möjligt för det behöriga organet i den medlemsstat inom vars territorium en mindre mängd av kvalitetsvinet fso i fråga befinner sig att på egen hand nedklassificera denna mängd.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 190, 26.8.1970, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 106, 18.4.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 229, 17.8.1973, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 217, 8.8.1974, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT L 291, 19.11.1979, s. 80.

⁽⁷⁾ EGT L 326, 22.12.1979, s. 14.

⁽⁸⁾ EGT L 48, 26.2.1986, s. 8.

- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén från vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningens syfte

Denna förordning innehåller tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 rörande kvalitetsvin framställt inom specificerade områden (kvalitetsvin fso).

AVDELNING I

BESTÄMMELSER RÖRANDE DE SPECIFICERADE OMRÅDENA

Artikel 2

Avgränsning av arealer i omedelbar anslutning till ett specificerat område

Avgränsning av en areal i omedelbar anslutning till ett specificerat område där ett kvalitetsvin fso kan erhållas eller framställas kan, genom undantag från bestämmelsen i bilaga VI.D.1 b i förordning (EG) nr 1493/1999, men med tillämpning av punkt D.3 i bilaga VI till den förordningen, göras av varje berörd medlemsstat och för varje berört kvalitetsvin fso. Medlemsstaten skall särskilt ta hänsyn till det geografiska läget, förvaltningsstrukturen och traditionella förhållanden före avgränsningen.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de beslut de fattar rörande denna avgränsning, och kommissionen skall med alla lämpliga medel säkerställa att dessa beslut offentliggörs i samtliga medlemsstater.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER RÖRANDE ALKOHOLHALT

Artikel 3

Förteckning över vita kvalitetsviner fso som får ha en total alkoholhalt i volymprocent under 9 %, men ej under 8,5 %

De förteckningar som avses i punkt F.5 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 återfinns i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 4

Förteckning över kvalitetslikörviner fso som får ha en naturlig alkoholhalt i volymprocent under 12 %

Den förteckning som avses i punkt L.3 a i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 återfinns i bilaga II.A till den här förordningen.

Artikel 5

Förteckning över kvalitetslikörviner fso som får ha en total alkoholhalt i volymprocent under 17,5 %, men ej under 15 %

Den förteckning som avses i bilaga VI.L.4 till förordning (EG) nr 1493/1999 återfinns i bilaga II.B till den här förordningen.

Artikel 6

Förteckning över sorter som får användas för framställning av kvalitetslikörviner fso med följande särskilda traditionella benämningar: "vino dulce natural", "vino dolce naturale", "vinho doce natural" och "οίνος γλυκός φυσικός"

Den förteckning som avses i bilaga VI.L.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 återfinns i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 7

Förteckning över mousserande kvalitetsviner fso som får ha en alkoholhalt i volymprocent under 9,5 %, men ej under 8,5 %

De förteckningar som avses i punkt K.2 och K.3 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 återfinns i bilaga IV till den här förordningen.

AVDELNING III

BESTÄMMELSER RÖRANDE ANALYTISKA OCH ORGANOLEPTISKA TESTER

Artikel 8

Allmänna bestämmelser

1. Vid tillämpning av artikel 58 andra stycket punkt d i förordning (EG) nr 1493/1999 skall varje producentmedlemsstat tillsätta en eller flera kommissioner som är ansvariga för utförandet av organoleptiska tester av kvalitetsviner fso.

Vid tillsättandet av de kommissioner som avses i föregående stycke och i punkt J.1 b i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna säkerställa att berörda parter är representerade.

2. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser som innebär att de analytiska och organoleptiska testerna av varje kvalitetsvin fso som framställs inom dess territorium utförs på ett systematiskt sätt. För viner från vinåret 2000–2001 får dessa tester dock ske genom stickprov.

De skall övervaka att vart och ett av urvalen är representativt för vart och ett av de kvalitetsviner fso som producenten innehar.

3. De tester som avses i punkt 2 skall utföras i framställningsledet för samtliga viner som är lämpliga för användning som kvalitetsvin fso innan de klassificeras som sådana.

4. Ett vin får klassificeras som kvalitetsvin fso endast
- a) om resultaten av de analytiska tester som utförts enligt de metoder som avses i artikel 46 i förordning (EG) nr 1493/1999 visar att detta vin motsvarar de gränsvärden som krävs enligt bilaga VI.9.1 a till den förordningen, och
- b) om det organoleptiska testet visar att vinet har lämpliga egenskaper.

Artikel 9

Användning av viner som inte uppfyller de krav som ställs vid de analytiska och organoleptiska testerna

Om de analytiska och organoleptiska testerna visar att vinet inte är lämpat att bli det kvalitetsvin fso för vilket ansökan görs, kan vinet, om de erforderliga särdragen föreligger klassificeras som

- a) annat kvalitetsvin fso om klassificeringsvillkoren för vin av det slaget är uppfyllda, eller
- b) bordsvin, om den berikning som vinet eventuellt har genomgått har utförts i enlighet med bestämmelserna i artikel 43.2 och i punkterna C och G i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999, eller
- c) vin av en annan kategori enligt bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999.

AVDELNING IV

BESTÄMMELSER RÖRANDE NEDKLASSIFICERING

Artikel 10

Villkor för vissa nedklassificeringar av kvalitetsvin fso i försäljningsledet

1. Vid tillämpning av artikel 56 i förordning (EG) nr 1493/1999 avses med "nedklassificering av kvalitetsvin fso" att "förbjuda varje användning av gemenskapsbeteckningar och nationella beteckningar som är förbehållna kvalitetsviner fso för det berörda vinet".
2. Vid tillämpning av artikel 56.3 i ovan nämnda förordning skall ett kvalitetsvin fso anses ha genomgått en förändring som motiverar nedklassificering om det konstateras
- a) att det inte längre uppfyller kraven rörande minst en av de särskiljande faktorer som avses i punkt J.1 a i bilaga VI till den angivna förordningen, eller
- b) att det inte längre har minst ett av kännetecknen för ett kvalitetsvin fso från den region vars namn vinet bär.
3. Nedklassificering av kvalitetsvin fso i försäljningsledet skall avgöras av det behöriga organ, som anges i artikel 12.1 eller 12.3 i den här förordningen.

4. Förfarandet för nedklassificering av ett kvalitetsvin fso skall inledas på initiativ av

- a) det behöriga organ som avses i artikel 56.1 och 56.2 i den angivna förordningen, i samband med varje lämplig kontroll, eller
- b) den vinhandlare som innehar vinet, om han konstaterar att vinet uppfyller villkoren i punkt 2 i den här artikeln.

5. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen namnen på och adressen till de instanser som de har gett behörighet att nedklassificera ett kvalitetsvin fso. Kommissionen skall med lämpliga medel sörja för att dessa uppgifter offentliggörs i samtliga medlemsstater.

6. De behöriga organen skall kontrollera att fraktsedlarna för nedklassificerade viner är korrekta.

I registren över inkommande och utgående varor hos de vinhandlare som innehar ett nedklassificerat vin skall det framgå att det rör sig om ett vin som har mist sin status som kvalitetsvin fso.

Artikel 11

Medlemsstaternas meddelanden rörande nedklassificeringen av kvalitetsvin fso

Medlemsstaterna skall för varje vinår samla in uppgifter rörande de kvantiteter kvalitetsvin fso som har nedklassificerats inom deras geografiska territorier.

De skall meddela kommissionen dessa uppgifter senast den 1 november efter det vinår då nedklassificeringen gjordes.

De skall i det sammanhanget göra åtskillnad mellan de kvantiteter vin som förlorat sin status som kvalitetsvin fso

- a) i framställningsledet:
- i) på det behöriga organets initiativ eller
- ii) på producentens begäran;
- b) i försäljningsledet:
- i) på det behöriga organets initiativ eller
- ii) på vinhandlarens begäran.

De skall ange hur stora kvantiteter, fördelat på de olika kategorierna, som nedklassificerats.

Artikel 12

Direkt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga organ när det gäller nedklassificering av kvalitetsvin fso

1. Det behöriga organet i den medlemsstat på vars geografiska område ett kvalitetsvin fso som bör nedklassificeras befinner sig, skall informera det behöriga organet i den medlemsstat på vars territorium vinet har framställts, nedan kallad ursprungsmedlemsstat.

Denna information kan kompletteras av följande:

- a) inlämnande av prov till ett officiellt laboratorium i ursprungsmedlemsstaten på begäran av en av de berörda medlemsstaterna. Om det rör sig om ett kvalitetsvin fso i en behållare på högst 60 liter skall provet vara försett med den märkning det saluförts med.
 - b) Stöd från en kvalificerad expert från ursprungsmedlemsstaten vid kontrollerna.
 - c) Deltagande från flera medlemsstater i samordnade tester.
 - d) Granskning av upprättandet av dokument och av uppgifterna i de register som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999.
2. Det behöriga organ till vilket begäran har inlämnats skall snarast meddela det ansökande behöriga organet sitt beslut rörande nedklassificering.
3. Om den totala kvantiteten av vinet i fråga inte överstiger 2 hektoliter får det behöriga organet i den medlemsstat på vars territorium ett kvalitetsvin fso som bör nedklassificeras återfinns på egen hand besluta om nedklassificering av detta vin.
4. Alla fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av personer som berörs av ett beslut i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel får begära att detta beslut prövas av de behöriga organen i den medlemsstat på vars territorium kvalitetsvinet fso i fråga återfinns. Om det behöriga organet finner att en sådan begäran om prövning är välgrundad skall det vända sig till det behöriga organet i den medlemsstat där

kvalitetsvinet fso har sitt ursprung med begäran om prövning av beslutet eller, i det fall som avses i punkt 3, själv utföra en sådan prövning.

5. De medlemsstater som under ett år har gjort en nedklassificering av kvalitetsvin fso med ursprung i annan medlemsstat skall, senast den 31 mars påföljande år, meddela detta till kommissionen och till de aktuella ursprungsmedlemsstaterna och därvid ange volymerna för varje nedklassificerat kvalitetsvin fso.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 1698/70, nr 2236/73, nr 2082/74 och nr 2903/79 upphör att gälla.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förteckning över vita kvalitetsviner fso som får ha en alkoholhalt i volymprocent under 9 %, men lägst 8,5 %

PORTUGAL

— Vinho Verde.

BILAGA II

A. Förteckningar som avses i punkt L.3 a i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999

1. Förteckning över kvalitetslikörviner fso från druvmust med en naturlig alkoholhalt av minst 10 volymprocent, som framställts genom tillsats av icke-renade destillationsprodukter från vin eller pressrester med registrerad ursprungs-beteckning, eventuellt från samma företag.

[Punkt L.3 a i i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999]

FRANKRIKE

Pineau des Charentes eller Pineau charentais, Floc de Gascogne, Macvin du Jura.

2. Förteckning över kvalitetslikörviner fso från delvis jäst druvmust med en ursprunglig naturlig alkoholhalt av minst 11 volymprocent som framställts genom tillsats av neutral alkohol eller ett destillat av vin med en verklig alkoholhalt av minst 70 volymprocent, eller en spritdestillationsprodukt framställd av vinprodukter.

[Punkt L.3 a ii första strecksatsen i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999]

PORTUGAL

Porto, Vin de Porto, Oporto, Port, Port wine, Portwein, Portvin, Portwijn,

Moscatel de Setúbal, Setúbal,

Carcavelos.

ITALIEN

Moscato di Noto,

Trentino.

3. Förteckning över kvalitetslikörviner fso från vin med en ursprunglig naturlig alkoholhalt av minst 10,5 volymprocent.

[Punkt L.3 a ii andra strecksatsen i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999]

SPANIEN

Jerez-Xérès-Sherry,

Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda,

Condado de Huelva,

Rueda.

4. Förteckning över kvalitetslikörviner fso från delvis jäst druvmust med en ursprunglig naturlig alkoholhalt av minst 9 volymprocent.

[Punkt L.3 a ii tredje strecksatsen i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999]

PORTUGAL

Madeira, Madeira Wein, Madeira Wine, Vin de Madère, Madera, Vino di Madera, Madeira Wijn.

B. Förteckning som avses i punkt L.4 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999

5. Förteckning över kvalitetslikörviner fso med en total alkoholhalt av mindre än 17,5 volymprocent, men lägst 15 volymprocent, för vilka nationell lagstiftning som var tillämplig på vinet före den 1 januari 1985 uttryckligen föreskrev detta.

[Punkt L.4 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999]

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Condado de Huelva	Vino generoso
Jerez-Xérès-Sherry	Vino generoso
Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda	Vino generoso
Málaga	Seco
Montilla-Moriles	Vino generoso
Priorato	Rancio seco
Rueda	Vino generoso
Tarragona	Rancio seco

ITALIEN

Trentino.

PORTUGAL

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Porto, vin de Porto, Oporto, Port, Port wine, Portwein, Portvin, Portwijn	Branco leve seco

BILAGA III

Förteckning över sorter som får användas för framställning av kvalitetslikörviner fso med följande särskilda traditionella benämningar: "vino dulce natural", "vino dolce naturale", "vinho doce natural" och "οἶνος γλυκὺς φυσικός"

Muscats – Grenache – Maccabéo – Malvoisies – Mavrodaphne – Assirtiko – Liatiko – Garnacha tintorera – Monastrell – Pedro Ximénez – Albarola – Aleatico – Bosco – Cannonau – Corinto nero – Giró – Monica – Nasco – Primitivo – Vermentino – Zibibbo.

BILAGA IV

Förteckning över mousserande kvalitetsviner fso för vilka cuvén får ha en alkoholhalt under 9,5 volymprocent

ITALIEN

- Prosecco di Conegliano, Valdobbiadene,
 - Montello e Colli Asolani.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1608/2000**av den 24 juli 2000****om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, särskilt artikel 80 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 81 i förordning (EG) nr 1493/1999 upphävs bland annat följande förordningar från och med den 1 augusti 2000: rådets förordning (EEG) nr 1873/84 av den 28 juni 1984 om tillstånd att erbjuda och leverera för direkt konsumtion vissa importerade viner som kan ha genomgått enologiska processer som inte stadgas om i förordning (EEG) nr 337/79 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning nr 2839/98 ⁽³⁾, rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1426/96 ⁽⁵⁾, rådets förordning (EEG) nr 4252/88 av den 21 december 1988 om framställning och saluföring av likörvin framställt inom gemenskapen ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1678/1999 ⁽⁷⁾, rådets förordning (EEG) nr 2048/89 av den 19 juni 1989 om allmänna bestämmelser för kontroller inom vinsektorn ⁽⁸⁾, rådets förordning (EEG) nr 2390/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om import av vin, druvsaft och druvmust ⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2838/98 ⁽¹⁰⁾, rådets förordning (EG) nr 2391/89 av den 24 juli 1989 om definition av vissa vinprodukter som omfattas av KN-nummer 2009 och 2204 och som har sitt ursprung i tredje land ⁽¹¹⁾, rådets förordning (EEG) nr 2392/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om

beskrivning och presentation av vin och druvmust ⁽¹²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/96 ⁽¹³⁾, rådets förordning (EEG) nr 3895/91 av den 11 december 1991 om bestämmelser om beskrivning och presentation av specialviner ⁽¹⁴⁾ och rådets förordning (EEG) nr 2333/92 av den 13 juli 1992 om allmänna regler för beskrivning och presentation av mousserande vin och mousserande vin tillsatt med koldioxid ⁽¹⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1429/96 ⁽¹⁶⁾.

(2) Det är likväl nödvändigt att säkerställa en smidig övergång för berörda aktörer och administratörer från de ofta föråldrade bestämmelser som antagits på grundval av rådets förordning (EEG) nr 337/79 av den 5 februari 1979 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁷⁾, upphävd av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁸⁾, upphävd av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EEG) nr 823/87 och tillämpningsföreskrifterna i förordning (EG) nr 1493/1999.

(3) För att få en smidig övergång och för att gällande system skall forstätta att tillämpas bör vissa rådsbestämmelser som upphävts av ovan nämnda artikel 81 förbli i kraft under en kort övergångsperiod. Eftersom dessa bestämmelser tillfälligt förblir i kraft innebär det att även de av kommissionens förordningar som antagits på grundval av dessa förblir i kraft. Dessa förordningar kommer för resten uttryckligen att upphävas i slutet av övergångsperioden.

(4) Eftersom de viktigaste punkterna i de ämnen som avses i de förordningar som anges i den ovan nämnda artikel 81 redan regleras i förordning (EG) nr 1493/1999 eller i de tillämpningsbestämmelser som hittills antagits av kommissionen, påverkar inte övergångsperioden i fråga genomförandet av den största delen av reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin på det datum som rådet fastställt.

(5) För att de ekonomiska aktörerna och de nationella myndigheterna inte skall störas av att åtgärderna träder i kraft på olika datum måste datumet för ikraftträdandet av kommissionens förordning (EG) nr 881/98 av den 24 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för skydd av de

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 176, 3.7.1984, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 59.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 373, 31.12.1988, s. 59.

⁽⁷⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 10.

⁽⁸⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 32.

⁽⁹⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 11.

⁽¹¹⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 10.

⁽¹²⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽¹³⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EGT L 368, 31.12.1991, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EGT L 231, 13.8.1992, s. 9.

⁽¹⁶⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 9.

⁽¹⁷⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

ytterligare benämningar som traditionellt används för vissa kvalitetsviner fso ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2253/1999 ⁽²⁾, skjutas upp så att alla åtgärder som följer av reformen av den gemensamma organisationen av marknaden antas samtidigt.

- (6) Eftersom ovannämnda förordningar upphävs av förordning (EG) nr 1493/1999 den 1 augusti 2000 måste övergångsperioden börja från och med det datumet.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från vinkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1493/1999 skall endast de bestämmelser som anges i bilagan vara tillämpliga till och med den 30 november 2000.

Artikel 2

I de förordningar som anges i bilagan skall de hänvisningar som görs till förordningarna (EEG) nr 337/79, 822/87, 823/87 och 2332/92 tolkas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 3

I andra stycket i artikel 7 i förordning (EG) nr 881/98 skall datumet "den 1 augusti 2000" ersättas med "den 30 november 2000".

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 124, 25.4.1998, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 275, 26.10.1999, s. 8.

*BILAGA***Förteckning över bestämmelser som är giltiga till och med den 30 november 2000**

- a) Artiklarna 1 och 3, samt bilagan till förordning (EEG) nr 1873/84.
 - b) Artiklarna 15.2 och 15.7 i förordning (EEG) nr 823/87.
 - c) Förordning (EEG) nr 2048/89.
 - d) Förordning (EEG) nr 2390/89.
 - e) Artiklarna 1 och 2 i förordning (EEG) nr 2391/89.
 - f) Förordning (EEG) nr 2392/89.
 - g) Artikel 2 i förordning (EEG) nr 3895/91.
 - h) Artiklarna 8, 9 och 11 i förordning (EEG) nr 2333/92.
 - i) Artiklarna 3, 31, 71 och 72 i förordning (EEG) nr 822/87.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1609/2000**av den 24 juli 2000****om upprättandet av en förteckning över produkter som är undantagna från rådets förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 616/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 737/90 skall kommissionen anta en förteckning över produkter som är undantagna från denna förordning.
- (2) De flesta jordbruksprodukter som för närvarande importeras från tredje land är inte förorenade med radioaktivitet efter olyckan i Tjernobyl eller så lindrigt förorenade att riskerna för hälsan är försumbara.
- (3) Den förteckning över produkter som är undantagna från tillämpning av förordning (EEG) nr 737/90 upprättades genom kommissionens förordning (EG) nr 727/97 ⁽³⁾ i syfte att beakta detta.
- (4) Resultaten från en studie som genomförts för kommissionens räkning för att bedöma medlemsstaternas potential för import av jordbruksprodukter som innehåller en halt av radiocesium som överstiger de gränsvärden som fastställs i förordning (EEG) nr 737/90 visar att ytterli-

gare två livsmedelsprodukter (te och vissa kryddor) bör undantas.

- (5) En ändrad utformning av förteckningen över de produkter på vilka rådets förordning (EEG) nr 737/90 ⁽⁴⁾, är tillämplig har redan införts i kommissionens förordning (EG) nr 1616/1999 av den 27 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 737/90, vilket kommer att underlätta för tulltjänstemän att använda förteckningen.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet som angivits av den särskilda kommitté som inrättats enligt artikel 7 i förordning (EEG) nr 737/90.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens förordning (EG) nr 727/97 upphävs härmed.

Artikel 2

Alla produkter som inte förtecknas i bilagan är undantagna från räckvidden av förordning (EEG) nr 737/90.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 82, 29.3.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 75, 24.3.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 17.

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER FÖR VILKA BESTÄMMELSERNA I FÖRORDNING (EEG) nr 737/90 SKALL GÄLLA

KN-nummer	Varuslag
0101 19 10	Levande hästar, andra än renrasiga avelsdjur, för slakt
0102 90	Levande nötkreatur och andra oxdjur, andra än renrasiga avelsdjur, tamboskap
0103 91	Levande svin, andra än renrasiga avelsdjur, vägande mindre än 50 kg
0103 92	Levande svin, andra än renrasiga avelsdjur, vägande 50 kg eller mer
0104 10	Levande får, andra än renrasiga avelsdjur
0104 20 90	Levande getter, andra än renrasiga avelsdjur
0105	Levande fjäderfä, nämligen höns av arten <i>Gallus domesticus</i> , ankor, gäss, kalkoner, och pärlhöns
0106 00	Andra levande djur
Kapitel 2	Kött och andra ätbara djurdelar
ex kapitel 4	Mejeriprodukter; fågelägg; naturlig honung; ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, utom produkter enligt KN-nummer 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 och 0408 99 20
ex 0709 51	Svampar, färska eller kylda, andra än odlade svampar
ex 0710 80 69	Svampar (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, andra än odlade svampar
ex 0711 90 60	Svampar, tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas, eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, andra än odlade svampar
ex 0712 30 00	Torkade svampar, hela eller i bitar, skivade krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda, andra än odlade svampar
0810 40	Tranbär, blåbär och andra bär av släktet <i>Vaccinium</i> , färska
0811 90 50	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> , även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel
0811 90 70	Bär av arterna <i>Vaccinium myrtilloides</i> och <i>Vaccinium angustifolium</i> , även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel
0812 90 40	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> , tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd
1601 00	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter

KN-nummer	Varuslag
1602	Kött, slaktprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt
ex 1603 00	Extrakter och safter av kött
ex 2001 90 50	Svampar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, andra än odlade svampar
ex 2003 10 80	Svampar, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, andra än odlade svampar

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1610/2000**av den 24 juli 2000****om ändring av förordning (EEG) nr 3769/92 om tillämpning och ändring av rådets förordning (EEG) nr 3677/90 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen till olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

avtalet eller som det hänvisas till i begäran om förhandsunderrättelse om export.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3677/90 av den 13 december 1990 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 3769/92 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3 i denna,med beaktande av förordning (EEG) nr 3769/92 om tillämpning och ändring av förordning (EEG) nr 3677/90, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2093/97 ⁽³⁾,med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Chile om prekursorer och kemiska ämnen ⁽⁴⁾,

med beaktande av avsnitt 7 a i i del B av Förenta nationernas generalförsamlings resolution S-20/4, antagen vid Förenta nationernas 20:e extraordinära session, enligt vilket avtalsslutande parter i Förenta nationernas konvention om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen kan begära förhandsunderrättelser om export av ättiksyraanhydrid och kaliumpermanganat, och

av följande skäl:

(1) Gemenskapen är avtalsslutande part i Förenta nationernas konvention om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen ⁽⁵⁾.

(2) Förpliktelserna i ovan nämnda avtal samt begäran om förhandsunderrättelser om export av ättiksyraanhydrid och kaliumpermanganat kan endast uppfyllas om krav på förhandstillstånd för export fastställs för de berörda ämnen och länder som är uppräknade i bilaga A till

(3) Argentina, Benin, Bolivia, Brasilien, Caymanöarna, Costa Rica, Cypern, Etiopien, Ryska federationen, Filippinerna, Indonesien, Japan, Jordanien, Macao, Malaysia, Moldova, Nigeria, Paraguay, Peru, Saudiarabien, Sri Lanka, Sydafrika, Tadzjikistan, Tjeckiska republiken, Turkiet och Venezuela har åberopat artikel 12.10 i Förenta nationernas konvention mot olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen genom att begära förhandsunderrättelser för ämnen i tabell 1 i den konventionen och, i ett antal fall, för ättiksyraanhydrid och kaliumpermanganat.

(4) Bilagorna II och III till denna förordning måste därför uppdateras så att förpliktelserna i ovan nämnda avtal och begäran om förhandsunderrättelse om export av ättiksyraanhydrid och kaliumpermanganat från nämnda länder uppfylls.

(5) Av tydlighetsskäl bör dessa bilagor ersättas.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för narkotikaprekursorer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och III till förordning (EEG) nr 3769/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.⁽¹⁾ EGT L 357, 20.12.1990, s. 1.⁽²⁾ EGT L 383, 29.12.1992, s. 17.⁽³⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 11.⁽⁴⁾ EGT L 336, 11.12.1998, s. 48.⁽⁵⁾ Rådets beslut av den 22 oktober 1990 om ingående, på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar, av Förenta nationernas konvention mot otillåten handel med narkotika och psykotropa ämnen (EGT L 326, 24.11.1990, s. 56).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA II

Ämne	Destination	
Ättiksyraanhydrid ⁽¹⁾	Argentina	Mexiko
	Benin	Republiken Moldova
	Bolivia	Myanmar (Burma)
	Brasilien	Nigeria
	Colombia	Paraguay
	Chile	Peru
	Costa Rica	Ryska federationen
	Cypern	Singapore
	Tjeckiska republiken	Saudiarabien
	Ecuador	Sydafrika
	Etiopien	Sri Lanka
	Guatemala	Arabrepubliken Syrien
	Hongkong	Tadzjikistan
	Indien	Thailand
	Indonesien	Caymanöarna
	Iran	Filippinerna
	Jordanien	Turkiet
	Libanon	Förenade Arabemiraten
	Macao	Venezuela
	Malaysia	
Antranilsyra ⁽¹⁾	Bolivia	Mexiko
	Chile	Peru
	Colombia	Förenade Arabemiraten
	Ecuador	Venezuela
	Indien	
Fenylättiksyra ⁽¹⁾ Piperadin ⁽¹⁾	Bolivia	Peru
	Chile	Förenade Arabemiraten
	Colombia	Förenta staterna
	Ecuador	Venezuela
	Mexiko	

⁽¹⁾ Detta inkluderar salterna av dessa ämnen, med undantag av svavelsyra och klorvätesyra, närhelst förekomsten av sådana salter är möjlig.

BILAGA III

Ämne	Destination	
Etylmetylketon ⁽¹⁾ Toluen ⁽¹⁾ Svavelsyra ⁽¹⁾	Argentina	Hongkong
	Bolivia	Panama
	Brasilien	Paraguay
	Chile	Peru
	Colombia	Arabrepubliken Syrien
	Costa Rica	Thailand
	Ecuador	Uruguay
	El Salvador	Förenade Arabemiraten
	Guatemala	Venezuela
	Honduras	
Kaliumpermanganat ⁽¹⁾	Argentina	Republiken Moldova
	Benin	Nigeria
	Bolivia	Panama
	Brasilien	Paraguay
	Chile	Peru
	Colombia	Saudiarabien
	Costa Rica	Sydafrika
	Cypern	Sri Lanka
	Tjeckiska republiken	Arabrepubliken Syrien
	Ecuador	Tadzjikistan
	El Salvador	Thailand
	Etiopien	Caymanöarna
	Guatemala	Filippinerna
	Honduras	Turkiet
	Hongkong	Uruguay
	Jordanien	Förenade Arabemiraten
	Macao	Venezuela
	Malaysia	Ryska federationen
Aceton ⁽¹⁾ Etyleter ⁽¹⁾	Argentina	Mexiko
	Bolivia	Myanmar (Burma)
	Brasilien	Panama
	Chile	Paraguay
	Colombia	Peru
	Costa Rica	Singapore
	Ecuador	Arabrepubliken Syrien
	El Salvador	Thailand
	Guatemala	Turkiet
	Honduras	Förenade Arabemiraten
	Hongkong	Uruguay
	Iran	Venezuela
	Libanon	
Klorvätesyra	Argentina	Libanon
	Bolivia	Myanmar (Burma)
	Brasilien	Panama
	Chile	Paraguay
	Colombia	Peru
	Costa Rica	Singapore
	Ecuador	Arabrepubliken Syrien
	El Salvador	Thailand
	Guatemala	Turkiet
	Honduras	Förenade Arabemiraten
	Hongkong	Uruguay
	Iran	Venezuela

⁽¹⁾ Detta inkluderar salterna av dessa ämnen, med undantag av svavelsyra och klorvätesyra, närhelst förekomsten av sådana salter är möjlig."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1611/2000
av den 24 juli 2000
om justering av de agromonetära kompensationsstöden till Danmark

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1639/1999 ⁽²⁾ fastställs för de olika medlemsstaterna maximibeloppet för det kompensationsstöd som beviljas till följd av kurserna för omräkning av euro till nationella valutaenheter eller de växelkurser som gäller den 1 juli 1999.
- (2) I artikel 5.4 i förordning (EG) nr 2799/98 fastställs att maximibeloppet för kompensationsstödet skall minskas eller utgå om det är nödvändigt som en konsekvens på den inverkan på inkomsterna som blivit resultatet av den växelkursutveckling som konstaterats den första dagen den andra och den tredje delbetalningsperioden.
- (3) Omräkningskursen för vissa direktstöd som utgör en avgörande händelse den 1 juli 2000 fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1577/2000 ⁽³⁾. Den om-

räkningskurs som fastställts för den danska kronan innebär en nedskrivning av denna valuta, och därför är det lämpligt att för Danmarks del minska beloppet för den andra delbetalningen av kompensationsstödet.

- (4) Det åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan till denna förordning anges de för Danmarks del minskade beloppen för den andra delbetalningen av kompensationsstödet som blivit resultatet av de maximibelopp för den första delbetalningsperioden som föreskrivs i förordning (EG) nr 1639/1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 27.7.1999, s. 33.

⁽³⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 37.

BILAGA

Minskade belopp för den andra delbetalningen av kompensationsstödet till Danmark (i miljoner euro)

Åtgärder		
Typ	Förordning	
Stöd till majs, "bas majs" (småskalig produktion)	Rådets förordning (EG) nr 1251/1999 ⁽¹⁾	0,000000
Stöd till spannmål, ej bas majs (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	1,758475
Stöd till raps, solros, soja (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000
Stöd till ärtor, bondbönor, åkerbönor (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000
Stöd till linfrö (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000
Stöd till majs, "bas majs" (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000
Stöd till spannmål, ej bas majs (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	9,751541
Stöd till raps, solros, soja (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	1,084773
Stöd till ärtor, bondbönor, åkerbönor (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	1,050517
Stöd till linfrö (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,074221
Kompletterande stöd till durumvete (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000
Uttag av mark i samband med hektarstöd	(EG) nr 1251/1999	1,347403
Hektarstöd till torkade grönsaker	Rådets förordning (EG) nr 1577/96 ⁽²⁾	0,000000
Hektarstöd till humle	Rådets förordning (EEG) nr 1696/71 ⁽³⁾	0,000000

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 4.⁽³⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1612/2000**av den 24 juli 2000****om fastställande av maximibeloppet för kompensation enligt de omräkningskurser för svenska kronan och pund sterling som gällde den 1 juli 2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 i förordning (EG) nr 2799/98 föreskrivs att ett kompensationsbidrag får beviljas, om den växelkurs som är tillämplig vid tidpunkten för den avgörande händelsen är lägre än den som tidigare tillämpades. Emellertid skall denna bestämmelse inte tillämpas på belopp, för vilka en lägre kurs än denna nya kurs har tillämpats under tjugofyra månader omedelbart före det att den nya kursen började gälla.
- (2) De växelkurser för svenska kronan och pund sterling som tillämpades vid tidpunkten för den avgörande händelsen, den 1 juli 2000, var lägre än de som tidigare tillämpades.
- (3) Kompensationsbidragen skall fastställas och beviljas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2799/98 och kommissionens förordning (EG) nr 2808/98 av

den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för den agromonetära ordningen för euron inom jordbrukssektorn ⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1410/1999 ⁽³⁾.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till följd av den sänkning av växelkursen för svenska kronan och pund sterling, i förhållande till den tidigare tillämpade växelkursen, som konstaterades dagen för den avgörande händelsen, den 1 juli 2000, skall maximibeloppen för den första delbetalningen av det kompensationsbidrag som får beviljas vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 164, 30.3.1999, s. 53.

BILAGA

Maximibeloppen för den första delbetalningen av kommissionsstöd uttryckta i miljoner euro

Åtgärder		Sverige	Förenade kungariket
Typ	Förordning		
Stöd till majs, "bas majs" (småskalig produktion)	Rådets förordning (EG) nr 1251/1999 ⁽¹⁾	0,000000	0,071253
Stöd till spannmål, ej bas majs (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	2,853340	1,984905
Stöd till raps, solros, soja (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,018690	0,000000
Stöd till ärtor, bondbönor, åkerbönor (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,018690	0,000000
Stöd till linfrö (småskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,006230	0,000000
Stöd till majs "bas majs" (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000	0,183222
Stöd till spannmål, ej bas majs (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	13,444340	31,083273
Stöd till raps, solros, soja (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	1,495200	6,511167
Stöd till ärtor, bondbönor, åkerbönor (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,623000	3,175848
Stöd till linfrö (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,953190	4,682340
Kompletterande stöd till durumvete (storskalig produktion)	(EG) nr 1251/1999	0,000000	0,020358
Uttag av mark i samband med hektarstöd	(EG) nr 1251/1999	4,759720	6,670638
Hektarstöd till torkade grönsaker	Rådets förordning (EG) nr 1577/96 ⁽²⁾	0,000000	0,000000
Hektarstöd till humle	Rådets förordning (EEG) nr 1696/71 ⁽³⁾	0,000000	0,033930

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 4.⁽³⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1613/2000**av den 24 juli 2000**

om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Laos särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 249 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1662/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 76 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2820/98 av den 21 december 1998 om tillämpning av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under perioden 1 juli 1999–31 december 2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1310/2000 ⁽⁶⁾, har gemenskapen givit sådana förmåner till Laos.
- (2) I artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 anges de villkor som definitionen av begreppet ursprungsvaror inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling bör uppfylla. I artikel 76 i den förordningen anges dock en möjlighet att göra undantag från dessa bestämmelser för de minst utvecklade länder som omfattas av systemet för allmän förmånsbehandling när dessa begär detta hos gemenskapen.
- (3) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1537/1999 ⁽⁷⁾, har Laos erhållit ett sådant undantag för vissa textilprodukter under perioden 15 juli 1999–14 juli 2000.
- (4) Denna begäran uppfyller bestämmelserna i artikel 76 i förordning (EEG) nr 2454/93. Införande av vissa villkor i fråga om kvantiteterna (fastställda på årlig bas), som beräknats med hänsyn till gemenskapsmarknadens förmåga att absorbera sådana produkter med ursprung i

Laos, detta lands exportkapacitet och de faktiska handelsströmmar som konstaterats, bör kunna förhindra all skada för motsvarande gemenskapsindustrier. Undantaget skall emellertid anpassas till de ekonomiska behoven.

- (5) I syfte att stimulera regionalt samarbete mellan förmånsländerna bör det föreskrivas att de material som används i Laos inom ramen för detta undantag skall ha sitt ursprung i medlemsländerna i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS–EG.
- (6) En öppen och effektiv administration av dessa åtgärder skall försäkras genom tillämpning av de relevanta bestämmelserna för handläggning av tullkvoter enligt förordning (EEG) nr 2454/93, ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 ⁽⁸⁾.
- (7) Eventuella behov att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver de angivna kvantiteterna bör undersökas i samråd med myndigheterna i Laos.
- (8) Ett sådant undantag skall medges för en ansevärd tidsperiod för att ge full effekt till den 31 december 2001, när förordning (EG) nr 2820/98 löper ut.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från bestämmelserna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall de produkter som återfinns i bilagan till denna förordning och som är tillverkade i Laos av vävnad (vävda produkter) eller av garn (trikå) som importerats till detta land från och har sitt ursprung i ett land som hör till Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS–EG, anses ha sitt ursprung i Laos på de villkor som anges nedan.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 119, 7.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 357, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 148, 22.6.2000, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 178, 14.7.1999, s. 26.

⁽⁸⁾ EGT L 196, 24.7.1997, s. 31.

2. Varor enligt punkt 1 skall anses ha sitt ursprung i Asean eller SAARC när de erhållits i dessa stater i enlighet med ursprungsreglerna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93, eller i något av förmånsländerna i partnerskapsavtalet för AVS–EG när de erhållits i dessa länder enligt ursprungsreglerna i protokoll nr 1 till partnerskapsavtalet för AVS–EG ⁽¹⁾.

3. Laos berörda myndigheter ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i punkt 2 följs.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall avse produkter som transporteras direkt från Laos och som importeras till gemenskapen under perioden 15 juli 2000–31 december 2001 och de årliga kvantiteter som anges för varje produkt i bilagan.

Artikel 3

De kvantiteter som avses i artikel 2 skall förvaltas av kommissionen enligt villkoren i artiklarna 308a–308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 4

När de uttag som avses i artikel 3 uppgår till 80 % av de kvantiteter som anges i bilagan skall kommissionen i samråd

med Laos myndigheter undersöka behovet av att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver dessa kvantiteter.

Artikel 5

De ursprungscertifikat formulär A som utfärdas av de behöriga myndigheterna i Laos enligt denna förordning skall innehålla följande uppgift i fält nr 4:

”Undantag – förordning (EG) nr 1613/2000.”

Artikel 6

Då tvivel råder kan medlemsstaterna begära en kopia av handling som intygar ursprunget för de material som använts i Laos enligt detta undantag. En sådan begäran kan ske vid det tillfälle då varorna som åtnjuter förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning övergår till fri omsättning, eller inom ramen för det administrativa samarbete som föreskrivs i artikel 94 i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

BILAGA

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8003	6	6203 41 10 6203 41 90 6203 42 31 6203 42 33 6203 42 35 6203 42 90 6203 43 19 6203 43 90 6203 49 19 6203 49 50 6204 61 10 6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39 6204 63 18 6204 69 18 6211 32 42 6211 33 42 6211 42 42 6211 43 42	Knäbyxor, korta byxor andra än badbyxor och långa byxor, vävda, för män eller pojkar; långa byxor, vävda, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor; underdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	4 068 169 stycken
09.8004	7	6106 10 00 6106 20 00 6106 90 10 6206 20 00 6206 30 00 6206 40 00	Blusar, skjortor och skjortblusar, av trikså eller annan textilvara, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	477 193 stycken
09.8005	8	6205 10 00 6205 20 00 6205 30 00	Skjortor, av annan textilvara än trikså, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	597 073 stycken
09.8006	10	6111 10 10 6111 20 10 6111 30 10 ex 6111 90 00 6116 10 20 6116 10 80 6116 91 00 6116 92 00 6116 93 00 6116 99 00	Vantar, av trikså	1 110 par
09.8007	12	6115 12 00 6115 19 00 6115 20 11 6115 20 90 6115 91 00 6115 92 00 6115 93 10 6115 93 30 6115 93 99 6115 99 00	Strumpbyxor och trikåer, strumpor, understrumpor, sockor, ankelsockor och liknande, av trikså, andra än för spädbarn, inbegripet åderbrocksstrumpor, andra än produkter i kategori 70	1 100 par

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8009	14	6201 11 00 ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6210 20 00	Vävda överrockar, regnrockar och andra rockar, slängkappor, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar (andra än parkas i kategori 21)	26 112 stycken
09.8010	15	6202 11 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6204 31 00 6204 32 90 6204 33 90 6204 39 19 6210 30 00	Vävda kappor och regnkappor, slängkappor, kavajer, blazrar och jackor, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor (andra än parkas i kategori 21)	268 877 stycken
09.8011	16	6203 11 00 6203 12 00 6203 19 10 6203 19 30 6203 21 00 6203 22 80 6203 23 80 6203 29 18 6211 32 31 6211 33 31	Kostymer och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för män eller pojkar; fodrade träningsoveraller med yttertyg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	84 516 stycken
09.8012	17	6203 31 00 6203 32 90 6203 33 90 6203 39 19	Kavajer, blazrar och jackor, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	46 016 stycken
09.8013	18	6207 11 00 6207 19 00 6207 21 00 6207 22 00 6207 29 00 6207 91 10 6207 91 90 6207 92 00 6207 99 00 6208 11 00 6208 19 10 6208 19 90 6208 21 00 6208 22 00 6208 29 00 6208 91 11 6208 91 19 6208 91 90 6208 92 00 6208 99 00 ex 6212 10 10	Undertröjor, kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för män eller pojkar Linnen, undertröjor, underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för kvinnor eller flickor	54 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8014	21	ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6201 91 00 6201 92 00 6201 93 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6202 91 00 6202 92 00 6202 93 00 6211 32 41 6211 33 41 6211 42 41 6211 43 41	Parkas; anoraker, vindjackor och liknande, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, överdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	576 236 stycken
09.8016	26	6104 41 00 6104 42 00 6104 43 00 6104 44 00 6204 41 00 6204 42 00 6204 43 00 6204 44 00	Klänningar, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	173 262 stycken
09.8017	27	6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10	Kjolar, inbegripet byxkjolar, för kvinnor eller flickor	355 733 stycken
09.8019	29	6204 11 00 6204 12 00 6204 13 00 6204 19 10 6204 21 00 6204 22 80 6204 23 80 6204 29 18 6211 42 31 6211 43 31	Dräkter och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för kvinnor eller flickor; fodrade träningsoveraller med yttertåg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	112 953 stycken
09.8020	31	ex 6212 10 10 6212 10 90	Bysthållare, vävda eller av trikå	1 100 stycken
09.8021	68	6111 10 90 6111 20 90 6111 30 90 ex 6111 90 00 ex 6209 10 00 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 00	Babykläder och tillbehör till sådana kläder, utom vantar i kategorierna 10 och 87, och strumpor och sockor, av annan textilvara än trikå, i kategori 88	443 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8023	72	6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00	Baddräkter och badbyxor, av ull, bomull eller konstfibrer	15 196 stycken
09.8027	76	6203 22 10 6203 23 10 6203 29 11 6203 32 10 6203 33 10 6203 39 11 6203 42 11 6203 42 51 6203 43 11 6203 43 31 6203 49 11 6203 49 31 6211 32 10 6211 33 10 6204 22 10 6204 23 10 6204 29 11 6204 32 10 6204 33 10 6204 39 11 6204 62 11 6204 62 51 6204 63 11 6204 63 31 6204 69 11 6204 69 31 6211 42 10 6211 43 10	Arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för män eller pojkar Förkläden, skyddsrockar och andra arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för kvinnor eller flickor	41 ton
09.8028	78	6203 41 30 6203 42 59 6203 43 39 6203 49 39 6204 61 80 6204 61 90 6204 62 59 6204 62 90 6204 63 39 6204 63 90 6204 69 39 6204 69 50 6210 40 00 6210 50 00 6211 31 00 6211 32 90 6211 33 90 6211 41 00 6211 42 90 6211 43 90	Plagg, av annan textilvara än trikså, utom plagg i kategorierna 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 och 77	452 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8030	84	6214 20 00 6214 30 00 6214 40 00 6214 90 10	Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	1,1 ton
09.8031	86	6212 20 00 6212 30 00 6212 90 00	Korsetter, strumpebandshållare, hängslen, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, av trikå eller annan textilvara	1 100 stycken
09.8034	159	6204 49 10 6206 10 00 6214 10 00 6215 10 00	Klänningar, blusar, skjortor och skjortblusar av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Slipsar och liknande artiklar av natursilke eller av avfall av natursilke	4 ton
09.8035	161	6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 6205 90 90 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 6211 39 00 6211 49 00	Plagg av annan textilvara än trikå, andra än de i kategorierna 1–123 samt kategori 159	69 ton
09.8036	20	6302 21 00 6302 22 90 6302 29 90 6302 31 10 6302 31 90 6302 32 90 6302 39 90	Sänglinne, av annan textilvara än trikå	1,1 ton
09.8037	40	ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90 6304 19 10 ex 6304 19 90 6304 92 00 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00	Vävda gardiner (inbegripet rullgardiner, gardinkappor och sängomhängen och andra inredningsartiklar), av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	1,1 ton
09.8038	91	6306 21 00 6306 22 00 6306 29 00	Tält	1,1 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8039	109	6306 11 00 6306 12 00 6306 19 00 6306 31 00 6306 39 00	Presenningar, segel och markiser	11 ton
09.8040	110	6306 41 00 6306 49 00	Vävda luftmadrasser	1,1 ton
09.8041	111	6306 91 00 6306 99 00	Campingartiklar, vävda, andra än luftmadrasser och tält	1,1 ton

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1614/2000

av den 24 juli 2000

om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Kambodjas särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 249 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1662/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 76 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2820/98 av den 21 december 1998 om tillämpning av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under perioden 1 juli 1999–31 december 2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1310/2000 ⁽⁶⁾, har gemenskapen givit sådana förmåner till Kambodja.
- (2) I artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 anges de villkor som definitionen av begreppet ursprungsvaror inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling bör uppfylla. I artikel 76 i den förordningen anges dock en möjlighet att göra undantag från dessa bestämmelser för de minst utvecklade länder som omfattas av systemet för allmän förmånsbehandling när dessa begär detta hos gemenskapen.
- (3) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1538/1999 ⁽⁷⁾, har Kambodja erhållit ett sådant undantag för vissa textilprodukter under perioden 15 juli 1999–14 juli 2000.
- (4) Denna begäran uppfyller bestämmelserna i artikel 76 i förordning (EEG) nr 2454/93. Införande av vissa villkor i fråga om kvantiteterna (fastställda på årlig bas), som beräknats med hänsyn till gemenskapsmarknadens förmåga att absorbera sådana produkter med ursprung i

Kambodja, detta lands exportkapacitet och de faktiska handelsströmmar som konstaterats, bör kunna förhindra all skada för motsvarande gemenskapsindustrier. Undantaget skall emellertid anpassas till de ekonomiska behoven.

- (5) I syfte att stimulera regionalt samarbete mellan förmåns-länderna bör det föreskrivas att de material som används i Kambodja inom ramen för detta undantag skall ha sitt ursprung i medlemsländerna i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS–EG.
- (6) En öppen och effektiv administration av dessa åtgärder skall försäkras genom tillämpning av de relevanta bestämmelserna för handläggning av tullkvoter enligt förordning (EEG) nr 2454/93, ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 ⁽⁸⁾.
- (7) Eventuella behov att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver de angivna kvantiteterna bör undersökas i samråd med myndigheterna i Kambodja.
- (8) Ett sådant undantag skall medges för en ansenlig tidsperiod för att ge full effekt till den 31 december 2001, när förordning (EG) nr 2820/98 löper ut.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från bestämmelserna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall de produkter som återfinns i bilagan till denna förordning och som är tillverkade i Kambodja av vävnad (vävda produkter) eller av garn (trikå) som importerats till detta land från och har sitt ursprung i ett land som hör till Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS–EG, anses ha sitt ursprung i Kambodja på de villkor som anges nedan.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 119, 7.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 357, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 148, 22.6.2000, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 178, 14.7.1999, s. 34.

⁽⁸⁾ EGT L 196, 24.7.1997, s. 31.

2. Varor enligt punkt 1 skall anses ha sitt ursprung i Asean eller SAARC när de erhållits i dessa stater i enlighet med ursprungsreglerna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93, eller i något av förmånsländerna i partnerskapsavtalet för AVS–EG när de erhållits i dessa länder enligt ursprungsreglerna i protokoll nr 1 till partnerskapsavtalet för AVS–EG ⁽¹⁾.

3. Kambodjas berörda myndigheter ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i punkt 2 följs.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall avse produkter som transporteras direkt från Kambodja och som importeras till gemenskapen under perioden 15 juli 2000–31 december 2001 och de årliga kvantiteter som anges för varje produkt i bilagan.

Artikel 3

De kvantiteter som avses i artikel 2 skall förvaltas av kommissionen enligt villkoren i artiklarna 308a–308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 4

När de uttag som avses i artikel 3 uppgår till 80 % av de kvantiteter som anges i bilagan skall kommissionen i samråd

med Kambodjas myndigheter undersöka behovet av att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver dessa kvantiteter.

Artikel 5

De ursprungscertifikat formulär A som utfärdas av de behöriga myndigheterna i Kambodja enligt denna förordning skall innehålla följande uppgift i fält nr 4:

”Undantag – förordning (EG) nr 1614/2000.”

Artikel 6

Då tvivel råder kan medlemsstaterna begära en kopia av handling som intygar ursprunget för de material som använts i Kambodja enligt detta undantag. En sådan begäran kan ske vid det tillfälle då varorna som åtnjuter förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning övergår till fri omsättning, eller inom ramen för det administrativa samarbete som föreskrivs i artikel 94 i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

BILAGA

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8052	6	6203 41 10 6203 41 90 6203 42 31 6203 42 33 6203 42 35 6203 42 90 6203 43 19 6203 43 90 6203 49 19 6203 49 50 6204 61 10 6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39 6204 63 18 6204 69 18 6211 32 42 6211 33 42 6211 42 42 6211 43 42	Knäbyxor, korta byxor andra än badbyxor och långa byxor, vävda, för män eller pojkar; långa byxor, vävda, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor; underdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	2 746 832 stycken
09.8053	7	6106 10 00 6106 20 00 6106 90 10 6206 20 00 6206 30 00 6206 40 00	Blusar, skjortor och skjortblusar, av trikså eller annan textilvara, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	4 009 804 stycken
09.8054	8	6205 10 00 6205 20 00 6205 30 00	Skjortor, av annan textilvara än trikså, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	302 566 stycken
09.8055	10	6111 10 10 6111 20 10 6111 30 10 ex 6111 90 00 6116 10 20 6116 10 80 6116 91 00 6116 92 00 6116 93 00 6116 99 00	Vantar, av trikså	2 084 846 par
09.8056	12	6115 12 00 6115 19 00 6115 20 11 6115 20 90 6115 91 00 6115 92 00 6115 93 10 6115 93 30 6115 93 99 6115 99 00	Strumpbyxor och trikåer, strumpor, understrumpor, sockor, ankelsockor och liknande, av trikså, andra än för spädbarn, inbegripet åderbrocksstrumpor, andra än produkter i kategori 70	1 100 par

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8058	14	6201 11 00 ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6210 20 00	Vävda överrockar, regnrockar och andra rockar, slängkappor, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar (andra än parkas i kategori 21)	213 931 stycken
09.8059	15	6202 11 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6204 31 00 6204 32 90 6204 33 90 6204 39 19 6210 30 00	Vävda kappor och regnkappor, slängkappor, kavajer, blazrar och jackor, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor (andra än parkas i kategori 21)	1 684 566 stycken
09.8060	16	6203 11 00 6203 12 00 6203 19 10 6203 19 30 6203 21 00 6203 22 80 6203 23 80 6203 29 18 6211 32 31 6211 33 31	Kostymer och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för män eller pojkar; fodrade träningsoveraller med yttertyg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	85 415 stycken
09.8061	17	6203 31 00 6203 32 90 6203 33 90 6203 39 19	Kavajer, blazrar och jackor, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	68 299 stycken
09.8062	18	6207 11 00 6207 19 00 6207 21 00 6207 22 00 6207 29 00 6207 91 10 6207 91 90 6207 92 00 6207 99 00 6208 11 00 6208 19 10 6208 19 90 6208 21 00 6208 22 00 6208 29 00 6208 91 11 6208 91 19 6208 91 90 6208 92 00 6208 99 00 ex 6212 10 10	Undertröjor, kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för män eller pojkar Linnen, undertröjor, underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för kvinnor eller flickor	683 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8063	21	ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6201 91 00 6201 92 00 6201 93 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6202 91 00 6202 92 00 6202 93 00 6211 32 41 6211 33 41 6211 42 41 6211 43 41	Parkas; anoraker, vindjackor och liknande, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, överdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	475 973 stycken
09.8065	26	6104 41 00 6104 42 00 6104 43 00 6104 44 00 6204 41 00 6204 42 00 6204 43 00 6204 44 00	Klänningar, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	760 932 stycken
09.8066	27	6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10	Kjolar, inbegripet byxkjolar, för kvinnor eller flickor	796 790 stycken
09.8068	29	6204 11 00 6204 12 00 6204 13 00 6204 19 10 6204 21 00 6204 22 80 6204 23 80 6204 29 18 6211 42 31 6211 43 31	Dräkter och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för kvinnor eller flickor; fodrade träningsoveraller med yttertåg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	620 077 stycken
09.8069	31	ex 6212 10 10 6212 10 90	Bysthållare, vävda eller av trikå	1 632 263 stycken
09.8070	68	6111 10 90 6111 20 90 6111 30 90 ex 6111 90 00 ex 6209 10 00 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 00	Babykläder och tillbehör till sådana kläder, utom vantar i kategorierna 10 och 87, och strumpor och sockor, av annan textilvara än trikå, i kategori 88	177 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8072	72	6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00	Baddräkter och badbyxor, av ull, bomull eller konstfibrer	223 299 stycken
09.8076	76	6203 22 10 6203 23 10 6203 29 11 6203 32 10 6203 33 10 6203 39 11 6203 42 11 6203 42 51 6203 43 11 6203 43 31 6203 49 11 6203 49 31 6211 32 10 6211 33 10 6204 22 10 6204 23 10 6204 29 11 6204 32 10 6204 33 10 6204 39 11 6204 62 11 6204 62 51 6204 63 11 6204 63 31 6204 69 11 6204 69 31 6211 42 10 6211 43 10	Arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för män eller pojkar Förkläden, skyddsrockar och andra arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för kvinnor eller flickor	562 ton
09.8077	78	6203 41 30 6203 42 59 6203 43 39 6203 49 39 6204 61 80 6204 61 90 6204 62 59 6204 62 90 6204 63 39 6204 63 90 6204 69 39 6204 69 50 6210 40 00 6210 50 00 6211 31 00 6211 32 90 6211 33 90 6211 41 00 6211 42 90 6211 43 90	Plagg, av annan textilvara än trikså, utom plagg i kategorierna 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 och 77	430 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8079	84	6214 20 00 6214 30 00 6214 40 00 6214 90 10	Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	1,1 ton
09.8080	86	6212 20 00 6212 30 00 6212 90 00	Korsetter, strumpebandshållare, hängslen, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, av trikå eller annan textilvara	1 100 stycken
09.8083	159	6204 49 10 6206 10 00 6214 10 00 6215 10 00	Klänningar, blusar, skjortor och skjortblusar av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Slipsar och liknande artiklar av natursilke eller av avfall av natursilke	1,1 ton
09.8084	161	6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 6205 90 90 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 6211 39 00 6211 49 00	Plagg av annan textilvara än trikå, andra än de i kategorierna 1–123 samt kategori 159	64 ton
09.8085	20	6302 21 00 6302 22 90 6302 29 90 6302 31 10 6302 31 90 6302 32 90 6302 39 90	Sänglinne, av annan textilvara än trikå	2 ton
09.8086	40	ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90 6304 19 10 ex 6304 19 90 6304 92 00 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00	Vävda gardiner (inbegripet rullgardiner, gardinkappor och sängomhängen och andra inredningsartiklar), av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	24 ton
09.8087	91	6306 21 00 6306 22 00 6306 29 00	Tält	826 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8088	109	6306 11 00 6306 12 00 6306 19 00 6306 31 00 6306 39 00	Presenningar, segel och markiser	1,1 ton
09.8089	110	6306 41 00 6306 49 00	Vävda luftmadrasser	1,1 ton
09.8090	111	6306 91 00 6306 99 00	Campingartiklar, vävda, andra än luftmadrasser och tält	1,1 ton

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1615/2000

av den 24 juli 2000

om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 med avseende på definitionen av begreppet "ursprungsvaror" som fastställs inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling för att ta hänsyn till Nepals särskilda situation när det gäller vissa textilprodukter som exporteras från detta land till gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 249 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1662/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 76 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2820/98 av den 21 december 1998 om tillämpning av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under perioden 1 juli 1999–31 december 2001 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1310/2000 ⁽⁶⁾, har gemenskapen givit sådana förmåner till Nepal.
- (2) I artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 anges de villkor som definitionen av begreppet ursprungsvaror inom ramen för systemet för allmän förmånsbehandling bör uppfylla. I artikel 76 i den förordningen anges dock en möjlighet att göra undantag från dessa bestämmelser för de minst utvecklade länder som omfattas av systemet för allmän förmånsbehandling när dessa begär detta hos gemenskapen.
- (3) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1539/1999 ⁽⁷⁾, har Nepal erhållit ett sådant undantag för vissa textilprodukter under perioden 15 juli 1999–14 juli 2000.
- (4) Denna begäran uppfyller bestämmelserna i artikel 76 i förordning (EEG) nr 2454/93. Införande av vissa villkor i fråga om kvantiteterna (fastställda på årlig bas), som beräknats med hänsyn till gemenskapsmarknadens förmåga att absorbera sådana produkter med ursprung i

Nepal, detta lands exportkapacitet och de faktiska handelsströmmar som konstaterats, bör kunna förhindra all skada för motsvarande gemenskapsindustrier. Undantaget skall emellertid anpassas till de ekonomiska behoven.

- (5) I syfte att stimulera regionalt samarbete mellan förmåns-länderna bör det föreskrivas att de material som används i Nepal inom ramen för detta undantag skall ha sitt ursprung i medlemsländerna i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS-EG.
- (6) En öppen och effektiv administration av dessa åtgärder skall försäkras genom tillämpning av de relevanta bestämmelserna för handläggning av tullkvoter enligt förordning (EEG) nr 2454/93, ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 ⁽⁸⁾.
- (7) Eventuella behov att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver de angivna kvantiteterna bör undersökas i samråd med myndigheterna i Nepal.
- (8) Ett sådant undantag skall medges för en ansenlig tidsperiod för att ge full effekt till den 31 december 2001, när förordning (EG) nr 2820/98 löper ut.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från bestämmelserna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall de produkter som återfinns i bilagan till denna förordning och som är tillverkade i Nepal av vävnad (vävda produkter) eller av garn (trikå) som importerats till detta land från och har sitt ursprung i ett land som hör till Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) (utom Myanmar) eller Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) eller partnerskapsavtalet för AVS-EG, anses ha sitt ursprung i Nepal på de villkor som anges nedan.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 119, 7.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 357, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 148, 22.6.2000, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 178, 14.7.1999, s. 42.

⁽⁸⁾ EGT L 196, 24.7.1997, s. 31.

2. Varor enligt punkt 1 skall anses ha sitt ursprung i Asean eller SAARC när de erhållits i dessa stater i enlighet med ursprungsreglerna i artiklarna 67–97 i förordning (EEG) nr 2454/93, eller i något av förmånsländerna i partnerskapsavtalet för AVS–EG när de erhållits i dessa länder enligt ursprungsreglerna i protokoll nr 1 till partnerskapsavtalet för AVS–EG⁽¹⁾.

3. Nepals berörda myndigheter ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i punkt 2 följs.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall avse produkter som transporteras direkt från Nepal och som importeras till gemenskapen under perioden 15 juli 2000–31 december 2001 och de årliga kvantiteter som anges för varje produkt i bilagan.

Artikel 3

De kvantiteter som avses i artikel 2 skall förvaltas av kommissionen enligt villkoren i artiklarna 308a–308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 4

När de uttag som avses i artikel 3 uppgår till 80 % av de kvantiteter som anges i bilagan skall kommissionen i samråd

med Nepals myndigheter undersöka behovet av att utsträcka tillämpningen av undantaget utöver dessa kvantiteter.

Artikel 5

De ursprungscertifikat formulär A som utfärdas av de behöriga myndigheterna i Nepal enligt denna förordning skall innehålla följande uppgift i fält nr 4:

”Undantag – förordning (EG) nr 1615/2000.”

Artikel 6

Då tvivel råder kan medlemsstaterna begära en kopia av handling som intygar ursprunget för de material som använts i Nepal enligt detta undantag. En sådan begäran kan ske vid det tillfälle då varorna som åtnjuter förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning övergår till fri omsättning, eller inom ramen för det administrativa samarbete som föreskrivs i artikel 94 i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

BILAGA

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8003	6	6203 41 10 6203 41 90 6203 42 31 6203 42 33 6203 42 35 6203 42 90 6203 43 19 6203 43 90 6203 49 19 6203 49 50 6204 61 10 6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39 6204 63 18 6204 69 18 6211 32 42 6211 33 42 6211 42 42 6211 43 42	Knäbyxor, korta byxor andra än badbyxor och långa byxor, vävda, för män eller pojkar; långa byxor, vävda, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor; underdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	573 674 stycken
09.8004	7	6106 10 00 6106 20 00 6106 90 10 6206 20 00 6206 30 00 6206 40 00	Blusar, skjortor och skjortblusar, av trikså eller annan textilvara, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	445 688 stycken
09.8005	8	6205 10 00 6205 20 00 6205 30 00	Skjortor, av annan textilvara än trikså, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	97 747 stycken
09.8006	10	6111 10 10 6111 20 10 6111 30 10 ex 6111 90 00 6116 10 20 6116 10 80 6116 91 00 6116 92 00 6116 93 00 6116 99 00	Vantar, av trikså	1 246 351 par
09.8007	12	6115 12 00 6115 19 00 6115 20 11 6115 20 90 6115 91 00 6115 92 00 6115 93 10 6115 93 30 6115 93 99 6115 99 00	Strumpbyxor och trikåer, strumpor, understrumpor, sockor, ankelsockor och liknande, av trikså, andra än för spädbarn, inbegripet åderbrocksstrumpor, andra än produkter i kategori 70	553 615 par

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8009	14	6201 11 00 ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6210 20 00	Vävda överrockar, regnrockar och andra rockar, slängkappor, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar (andra än parkas i kategori 21)	55 003 stycken
09.8010	15	6202 11 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6204 31 00 6204 32 90 6204 33 90 6204 39 19 6210 30 00	Vävda kappor och regnkappor, slängkappor, kavajer, blazrar och jackor, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor (andra än parkas i kategori 21)	380 049 stycken
09.8011	16	6203 11 00 6203 12 00 6203 19 10 6203 19 30 6203 21 00 6203 22 80 6203 23 80 6203 29 18 6211 32 31 6211 33 31	Kostymer och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för män eller pojkar; fodrade träningsoveraller med yttertyg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	32 985 stycken
09.8012	17	6203 31 00 6203 32 90 6203 33 90 6203 39 19	Kavajer, blazrar och jackor, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, för män eller pojkar	123 685 stycken
09.8013	18	6207 11 00 6207 19 00 6207 21 00 6207 22 00 6207 29 00 6207 91 10 6207 91 90 6207 92 00 6207 99 00 6208 11 00 6208 19 10 6208 19 90 6208 21 00 6208 22 00 6208 29 00 6208 91 11 6208 91 19 6208 91 90 6208 92 00 6208 99 00 ex 6212 10 10	Undertröjor, kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för män eller pojkar Linnen, undertröjor, underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av annan textilvara än trikå, för kvinnor eller flickor	252 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8014	21	ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6201 91 00 6201 92 00 6201 93 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6202 91 00 6202 92 00 6202 93 00 6211 32 41 6211 33 41 6211 42 41 6211 43 41	Parkas; anoraker, vindjackor och liknande, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, överdelar av fodrade träningsoveraller, andra än kategori 16 eller 29, av bomull eller konstfibrer	30 083 stycken
09.8016	26	6104 41 00 6104 42 00 6104 43 00 6104 44 00 6204 41 00 6204 42 00 6204 43 00 6204 44 00	Kläänningar, av ull, bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	1 615 767 stycken
09.8017	27	6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10	Kjolar, inbegripet byxkjolar, för kvinnor eller flickor	349 416 stycken
09.8019	29	6204 11 00 6204 12 00 6204 13 00 6204 19 10 6204 21 00 6204 22 80 6204 23 80 6204 29 18 6211 42 31 6211 43 31	Dräkter och ensembler, av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer, utom skidkläder, för kvinnor eller flickor; fodrade träningsoveraller med yttertåg av ett enda identiskt textilmaterial, av bomull eller konstfibrer, för kvinnor eller flickor	135 935 stycken
09.8020	31	ex 6212 10 10 6212 10 90	Bysthållare, vävda eller av trikå	1 100 stycken
09.8021	68	6111 10 90 6111 20 90 6111 30 90 ex 6111 90 00 ex 6209 10 00 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 00	Babykläder och tillbehör till sådana kläder, utom vantar i kategorierna 10 och 87, och strumpor och sockor, av annan textilvara än trikå, i kategori 88	19 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8023	72	6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00	Baddräkter och badbyxor, av ull, bomull eller konstfibrer	7 112 stycken
09.8027	76	6203 22 10 6203 23 10 6203 29 11 6203 32 10 6203 33 10 6203 39 11 6203 42 11 6203 42 51 6203 43 11 6203 43 31 6203 49 11 6203 49 31 6211 32 10 6211 33 10 6204 22 10 6204 23 10 6204 29 11 6204 32 10 6204 33 10 6204 39 11 6204 62 11 6204 62 51 6204 63 11 6204 63 31 6204 69 11 6204 69 31 6211 42 10 6211 43 10	Arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för män eller pojkar Förkläden, skyddsrockar och andra arbets- och skyddskläder, av annan textilvara än trikså, för kvinnor eller flickor	6 ton
09.8028	78	6203 41 30 6203 42 59 6203 43 39 6203 49 39 6204 61 80 6204 61 90 6204 62 59 6204 62 90 6204 63 39 6204 63 90 6204 69 39 6204 69 50 6210 40 00 6210 50 00 6211 31 00 6211 32 90 6211 33 90 6211 41 00 6211 42 90 6211 43 90	Plagg, av annan textilvara än trikså, utom plagg i kategorierna 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 och 77	95 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8030	84	6214 20 00 6214 30 00 6214 40 00 6214 90 10	Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	75 ton
09.8031	86	6212 20 00 6212 30 00 6212 90 00	Korsetter, strumpebandshållare, hängslen, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, av trikå eller annan textilvara	1 100 stycken
09.8034	159	6204 49 10 6206 10 00 6214 10 00 6215 10 00	Klänningar, blusar, skjortor och skjortblusar av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Sjalar, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor o.d., av annan textilvara än trikå, av natursilke eller av avfall av natursilke Slipsar och liknande artiklar av natursilke eller av avfall av natursilke	5 ton
09.8035	161	6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 6205 90 90 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 6211 39 00 6211 49 00	Plagg av annan textilvara än trikå, andra än de i kategorierna 1–123 samt kategori 159	62 ton
09.8036	20	6302 21 00 6302 22 90 6302 29 90 6302 31 10 6302 31 90 6302 32 90 6302 39 90	Sänglinne, av annan textilvara än trikå	3 ton
09.8037	40	ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90 6304 19 10 ex 6304 19 90 6304 92 00 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00	Vävda gardiner (inbegripet rullgardiner, gardinkappor och sängomhängen och andra inredningsartiklar), av annan textilvara än trikå, av ull, bomull eller konstfibrer	80 ton
09.8038	91	6306 21 00 6306 22 00 6306 29 00	Tält	1,1 ton

Order nummer	Textilkategori	KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (1.1–31.12)
09.8039	109	6306 11 00 6306 12 00 6306 19 00 6306 31 00 6306 39 00	Presenningar, segel och markiser	11 ton
09.8040	110	6306 41 00 6306 49 00	Vävda luftmadrasser	1,1 ton
09.8041	111	6306 91 00 6306 99 00	Campingartiklar, vävda, andra än luftmadrasser och tält	1,1 ton

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1616/2000**av den 24 juli 2000****om ändring av förordning (EEG) nr 94/92 om genomförande av den ordning för import från tredje land som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2092/91**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1437/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 11.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91 fastställs att produkter som importeras från tredje land skall få saluföras endast om de kommer från ett tredje land som är upptaget i en särskild förteckning som skall upprättas i enlighet med de villkor som anges i artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2092/91. En sådan förteckning upprättas i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 94/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 548/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Argentina och Schweiz har lämnat in en begäran till kommissionen om att utvidga produktkategorierna i den förteckning som anges i artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91 till att omfatta djur och animalieprodukter. De har överlämnat de upplysningar som krävs enligt artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 94/92.
- (3) Efter en genomgång av dessa upplysningar och en efterföljande diskussion med myndigheterna i de länderna drogs slutsatsen att de regler som tillämpas för produk-

tion och kontroll av djur och animalieprodukter i dessa länder är likvärdiga med dem som fastställs i förordning (EEG) nr 2092/91. Eftersom det förväntas vissa garantier från de argentinska myndigheterna bör likvärdigheten för djur och animalieprodukter begränsas till en period på sex månader.

- (4) Israel har hos kommissionen ansökt om ändring av villkoren för sitt införlivande i förteckningen för att möjliggöra import av ekologiskt odlad råvara. Israel har överlämnat de upplysningar som krävs enligt artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 94/92. Efter granskningen av de uppgifter som lämnats in drogs slutsatsen att villkoren är likvärdiga med dem som fastställs i gemenskapens lagstiftning.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som anges i artikel 14 i förordning (EEG) nr 2092/91.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 94/92 skall när det gäller Argentina, Israel och Schweiz ändras enligt bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 62.

⁽³⁾ EGT L 11, 17.1.1992, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 67, 15.3.2000, s. 12.

BILAGA

ARGENTINA

1. Produktkategorier:

- a) Obearbetade jordbruksprodukter, djur och obearbetade animalieprodukter enligt betydelsen i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 2092/91, med undantag av
 - djur och animalieprodukter som är försedda eller skall förses med uppgifter avseende omställning,
- b) bearbetade jordbruksprodukter och animalieprodukter som är avsedda att användas som livsmedel enligt betydelsen i artikel 1.1 b i förordning (EEG) nr 2092/91, med undantag av
 - animalieprodukter som är försedda eller skall förses med uppgifter angående omställning.

2. Ursprung: produkter av kategori 1 a och ekologiskt producerade ingredienser i produkter av kategori 1 b som har producerats i Argentina.

3. Kontrollorgan: Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert) och Organización Internacional Agropecuaria (OIA).

4. Organ som utfärdar intyget: se punkt 3.

5. Införlivandet för växter och vegetabiliska jordbruksprodukter gäller t.o.m. 30.6.2003. Införlivandet för djur och animalieprodukter gäller t.o.m. 28.2.2001.

ISRAEL

Punkt 2 i den text som avser Israel skall ersättas med följande:

"Ursprung: produkter av kategori 1 a och ekologiskt producerade ingredienser i produkter av kategori 1 b som har producerats i Israel eller har importerats till Israel från

- Europeiska gemenskapen, eller
- ett tredje land som omfattas av ett system som erkänns som likvärdigt i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91."

SCHWEIZ

1. Produktkategorier:

- a) Oberarbetade vegetabiliska jordbruksprodukter, djur och obearbetade animalieprodukter enligt betydelsen i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 2092/91, med undantag av
 - produkter som producerats under den omställningsperiod som anges i artikel 5.5 i den förordningen,
 - produkter från biodling.
- b) Bearbetade vegetabiliska jordbruksprodukter och animalieprodukter som är avsedda att användas som livsmedel enligt betydelsen i artikel 1.1 b i förordning (EEG) nr 2092/91, med undantag av
 - produkter som anges i artikel 5.5 i den förordningen och som innehåller en ingrediens av jordbruksursprung som producerats under omställningsperioden,
 - produkter i vilka biodlingsprodukter som producerats i Schweiz ingår i de ekologiskt producerade ingredienserna.

2. Ursprung: produkter av kategori 1 a och ekologiskt producerade ingredienser i produkter av kategori 1 b som har producerats i Schweiz eller importerats av Schweiz från

- Europeiska gemenskapen, eller
- ett tredje land som omfattas av ett system som erkänns som likvärdigt i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2092/91, eller
- ett tredje land för vilket en EG-medlemsstat har erkänt, i enlighet med artikel 11.6 i förordning (EEG) nr 2092/91, att den berörda produkten har producerats och kontrollerats i det landet enligt samma system som EG-medlemsstaten godtagit.

3. Kontrollorgan: Institut für Marktökologie (IMO).bio.inspecta AG och Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management-Systeme (SQS).

4. Organ som utfärdar intyget: se punkt 3.

5. Införlivandet gäller t.o.m. 31.12.2002.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1617/2000
av den 24 juli 2000
om ändring av förordningarna (EEG) nr 3105/88 och (EEG) nr 2721/88 för att fastställa tidsfrister
för viss destillation inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/1999 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 35.8, 36.6 och 38.5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽³⁾, särskilt artikel 80 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för förvaltningen av vinmarknaden föreskrivs vissa åtgärder för destillation av vin. För att dessa skall fungera väl har vissa tidsfrister fastställts för genomförandet av sådan destillation.
- (2) Under december månad 1999 utsattes Frankrike för extremt svåra väderleksförhållanden. Stormar och översvämningar orsakade svåra materiella skador, bland annat i vinodlings- och destillationsanläggningar. På grund av detta är de ekonomiska aktörerna i Frankrike inte i stånd att uppfylla sina destillationsskyldigheter inom de föreskrivna tidsfristerna. Dessa tidsfrister bör därför förlängas för Republiken Frankrikes territorium.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 12.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3105/88 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 skall följande mening läggas till:

”För regleringsåret 1999/2000 skall, när det gäller obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87, och endast beträffande Frankrike, den sista dagen för destillation av produkterna i fråga flyttas fram till den 20 september.”

Artikel 2

I artikel 7.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2721/88 ⁽⁵⁾ om tillämpningsföreskrifter för frivillig destillation enligt artiklarna 38, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87 skall följande mening läggas till:

”För regleringsåret 1999/2000 skall, när det gäller destillation enligt artikel 38 i förordning (EEG) nr 822/87, och endast beträffande Frankrike, den sista dagen för destillation av produkterna i fråga flyttas fram till den 20 september.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 277, 8.10.1988, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 1.9.1988, s. 88.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1618/2000**av den 24 juli 2000**

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser får godkännas som inlämnas i juli 2000 för vissa produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter inom ramen för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien och Slovenien, ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2508/97 av den 15 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Bulgarien, Rumänien och Slovenien, för ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

De ansökningar om importlicenser som inlämnats för de produkter som anges i förordning (EG) nr 2508/97 avser, när det gäller vissa produkter, kvantiteter som är större än de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför fastställas koefficienter för tilldelning när det gäller vissa kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats för perioden 1 juli–31 december 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om importlicenser som inlämnats för perioden 1 juli–31 december 2000 enligt förordning (EG) nr 2508/97 skall, per ursprungsland och produkt enligt de KN-nummer som anges i bilagan, godkännas för de begärda kvantiteterna efter justering med den angivna tilldelningskoefficienten.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 53.

BILAGA

(%)

Land	Polen			Tjeckiska republiken			Slovakien			Ungern		
KN-nummer	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10	0406 90 29	0406
Tilldelningskoefficient	0,0048	0,0066	0,5714	0,0048	0,0047	0,0109	0,0051	0,0048	0,0091	0,0072	—	0,0076

Land	Estland							Lettland			
KN-nummer	0401 30	0402 10 19 0402 21 19	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	0405 10 11 0405 10 19	0406	0406 10	0402 10 19 0402 21 19	0405 10	0406	ex 0402 29
Tildelningskoefficient	0,0519	0,0050	—	0,0701	0,0049	0,0139	0,2000	0,0056	0,0049	0,0068	—

Land	Litauen			Rumänien	Bulgarien	Slovenien	
KN-nummer	0402 10 19 0402 21 19	0405 10 11 0405 10 19	0406 90	0402 99 11	0406	0402 10 0402 21	0403 10 0406 90
Tilldelningskoefficient	0,0062	0,0051	0,0078	—	0,8726	—	0,0413

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1619/2000**av den 24 juli 2000****om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2000 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1374/98 av den 29 juni 1998 om tillämpningsföreskrifter för importsystemet och införande av tullkvoter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1491/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 14.4 i denna, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in med avseende på de produkter som anges i bilaga III till förordning (EG) nr 1374/98 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga III B till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilaga I till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 2000 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

2. Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga III C till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilaga II till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 2000 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 185, 30.6.1998, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 168, 8.7.2000, s. 10.

BILAGA I

Löpnummer i bilaga III B till förordning (EG) nr 1374/98	TARIC-nr	Period: juli-december 2000 Tilldelningskoefficient
13	09.4101	—

BILAGA II

Löpnummer i bilaga III C till förordning (EG) nr 1374/98	TARIC-nr	Period: juli-december 2000 Tilldelningskoefficient
15	09.4151	0,0666

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1620/2000**av den 24 juli 2000****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Västbanken och

Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁴⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2000.

Den skall tillämpas från den 26 juli till den 8 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 juli 2000 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(EUR per 100 enheter)

Period: 26 juli–8 augusti 2000

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	17,58	13,77	24,69	13,52
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	12,66	10,02
Marocko	11,35	16,22	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1621/2000**av den 24 juli 2000****om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1441/1999⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1568/2000⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 166, 1.7.1999, s. 77.

⁽⁶⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 20.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 juli 2000 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	27,45	3,05
1701 11 90 ⁽¹⁾	27,45	7,81
1701 12 10 ⁽¹⁾	27,45	2,92
1701 12 90 ⁽¹⁾	27,45	7,38
1701 91 00 ⁽²⁾	26,38	12,04
1701 99 10 ⁽²⁾	26,38	7,52
1701 99 90 ⁽²⁾	26,38	7,52
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.